

פתיחת אליהו

פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רִבּוֹן עֲלַמִּין
דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלֵאָה
עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מְחֻשְׁבָּה
תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין
וְקָרִינָן לֹון עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלַמִּין
סְתִימִין דְּלֹא אַתְּגִלִּין וְעֲלַמִּין דְּאַתְּגִלִּין. וּבְהוֹן
אַתְּפִסִּיאַת מִבְּנֵי נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון
וּמְיַחַד לֹון. וּבְגִין דְאַנְתָּ מְלַגְּאוּ כָּל מְאָן דְאַפְרִישׁ
חַד מִן חֲבֵרִיהּ מְאֲלִין עֶשֶׂר אַתְּחַשְׁיב לִיהּ כְּאֵלוּ
אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִּין עֶשֶׂר סְפִירָן אַנּוּן אֲזִלִּין כְּסֻדְרָן
חַד אֲרִיף וְחַד קֶצֶר וְחַד בִּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג
לֹון. וְלִית מְאָן דְאַנְהִיג לָךְ לֹא לְעֵילָא וְלֹא לְתַתָּא
וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְמִנְהִיגוּ
פְּרַחִין נְשֻׁמְתִין לְבְנֵי נְשָׂא. וְכַמְּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון
דְאַתְּקָרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְמַכְסִין עֲלֵיהוֹן

וְאַתְּקָרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָּא. חֶסֶד דְרוּעָא יְמִינָא.
גְבוּרָה דְרוּעָא שְׁמְאַלָּא. תְּפַאֲרַת גּוֹפָא. נְצִחַ וְהוּד
תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד סִיּוּמָא דְגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ.
מְלָכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה קָרִינָן לֵהּ. חֲכֻמָּה
מוֹחָא אִיהִי מְחֻשְׁבָּה מְלַגְּאוּ. בִּינָה לְבָא וּבָה הֵלֵב
מְבִין. וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוֹשֻׁעַ"
אֲלֵהִינוּ". כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר מְלָכוּת.
וְעֲלֵיהּ אַתְּמַר מְגִיד מְרַאשִׁית אַחְרִית. וְאִיהוּ
קְרַקְפֵּתָא דְתַפְלִי. מְלַגְּאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א וְאוֹת וְאו"ו וְאוֹת ה"א דְאִיהוּ אַרְחָ אֲצִילוֹת.
אִיהוּ שְׁקִיּוּ דְאֵילָנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוּי. כְּמִיָּא
דְאַשְׁקֵי לְאֵילָנָא וְאַתְרַבֵּי בְּהוּא שְׁקִיּוּ:

פירוש פתיחת אליהו הנביא מארמית לעברית:

פתח אליהו הנביא ואמר: ריבון העולמים אתה הוא אחד ולא בחשבון. אתה הוא עליון על כל העליונים. סתום על כל הסתומים, ואין מחשבה תופסת בך כלל. אתה שהוצאת עשרה תיקונים וקוראים אנו להם עשר ספירות להנהיג על ידם עולמות סתומים שאינם מתגלים ועולמות מתגלים, ובאמצעותם נסתתרת והתכסית מבני אדם, ואתה הוא הקושר אותם זה בזה ומייחדם זה בזה. ומכיוון שאתה מצוי בפנימיותם כל מי שמפריש או מפרידם אחד מחברו בעשר ספירות אלה, נחשב לו הדבר כאילו הפריש והפריד באחדותך. עשר ספירות אלה משתלשלות בסדר מסודר: אחד ארוך, אחד קצר ואחד בינוני, ואתה הוא המנהיג אותם, ואין מי שינהיג אותם לא למעלה ולא למטה ולא מכל צד. לבושים תיקנת להם שמהם פורחות הנשמות לבני אדם, וכמה גופים תיקנת להם שהם נקראים גוף ביחס ללבושים המכסים עליהם. וכאשר הם מתוקנים הם נקראים: "חסד" זרוע ימין, "גבורה" זרוע שמאל, "תפארת" גוף שבהם "נצח והוד" שתי השוקיים. "יסוד" סיום הגוף באיבר אות ברית קודש. אנו קוראים ל"מלכות הפה" תורה שבעל פה. "חכמה" – מח שהוא המחשבה הפנימית (צד ימני של המח), "בינה" – (צד שמאלי של המח) לב ובה הלב מבין, ועל שתי ספירות אלה נאמר: הנסתרות ל-ה' אלו קינו. "כתר עליון" היא כתר מלכות ועליו נאמר: "מגיד מראשית אחרית" והיא הגולגולת של התפילין

בפנימיות התפילין אותיות ה': **יוד הא ואו הא**, ובגימטרייה "מה" הנקרא **אדם** בגימטרייה, שהוא דרך ומסלול עולם האצילות. הוא שיקוי האילן בזרועותיו וענפיו כמים המשקים אילן והוא מתרבה באותו השיקוי.

הסבר:

פתח אליהו הנביא ואמר: ריבון העולמים, כלומר מלך העולם שהעולם כולו בריבונותו ושייך לו. אתה אחד **במונן יחיד**, שכל העולמות ותוכנם כלולים בו, ולכן אי אפשר להעריכו. מלך העולם, עליון על כל המלאכים, ובגלל עליונותו, הדרך אליו חסומה (סתומה) ואינה פתוחה. אין המחשבה המוגבלת של בני האדם יכולה להבין את גדולתו. ומכיוון שהדרך לריבון העולם חסומה, סלל הקב"ה עשר דרכים אליו, הנקראות בשם ספירות והם מהווים את עשרה תיקונים של עולמות, והן מאפשרות ליצור קשר לעולמות עליונים.

ושמות **עשר הספירות** הם: כתר, חכמה, בינה ותפארת (שהיא חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד ויסוד) ומלכות. יש דרכים בעולמות התולדות, הפותחות את הדרך לעולמות עליונים, ונקראות גם עשר ספירות, לפי הסדר הבא של מבנה העולמות:

מבנה העולמות

עולם התולדות: זהו צמצום של אדם וחוה ששורשי נשמתם נמצאים בעולמות אין סוף ועולם התולדות הוא גופם, הנקרא כלים שמופעל על ידי הנשמה (שהיא מלאכים, החל מכרובים ועד האופן שבאופנים).

כתר: כתר בעולם התולדות נקרא גם עולם "השור" וגם עולם "יחידה" של עולמות התולדות, והממונה עליו הוא "המלאך אוריאל".

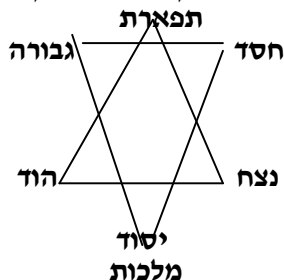
מעולם זה (ומעלה) מתחילים חיי הנצח, ועולם זה הוא גם פתחי הנידה של "אמא עליונה" שהיא מלכת השבת, מועדים וראשי חודשים, מלכת התורה, מלכת שמים וארץ ומלכת ישראל, הנקראת "שכינה עליונה", וממקום זה נולד "אדם" ישירות לעולם אצילות שבעולם התולדות.

חכמה: נקראת גם עולם "אצילות", ובעולם התולדות נקראת "חיה", ואלו הם עולמות המח הימני (העיניים והאוזניים) הנקרא גם עולם "אבא", ונקראת גם "עולם חי מדבר" והיא צד "מזרח" בארבע רוחות השמים. עולם זה נקרא גם **שורש הנשמות שבעולמות התולדות**, ממלכות עולם האצילות שהוא גם כתר לעולמות בינה נולדה ונוצרה חוה אימנו.

בינה: נקראת גם עולם "הנשמה" שבעולמות התולדות, ונקראת גם עולם "אמא", שהיא שכינה כנסת ישראל ושם עולמות פתחי נידה של חוה אמנו, וגם עולם "החיי" והוא צד "מערב" בארבע רוחות השמים. מעולם זה נפלו אדם וחוה, בחטא עץ הדעת, ואדם וחוה ירדו לעולם תפארת.

תפארת: נקראת גם עולם "יצירה" וגם עולם "הרוח", גם עולם "הצומח" וגם עולם הנבואה של עולמות המלכות של אנשים רוחניים, אבל נביאים רואים מעולמות הבינה ומעלה, עולם זה נקרא גם מלכות שדי (כולל עולם עשייה), והוא צד "צפון" בארבע רוחות השמים. עולם זה מחולק לשישה עולמות:

חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד ויסוד – והם נקראים גם שישה עולמות המשקפים את המגן דוד לפי הפירוט הבא:

חסד - צד ימין בגוף האדם
גבורה - צד שמאל שבגוף האדם
תפארת הגוף עצמו והוא גם אמצע הגוף
נצח - צד ימין, שוק ימין
הוד - צד שמאל - שוק שמאל
יסוד - אות ברית קודש אליו מתרכזים כל הכוחות מששת עולמות אלה ומתרכזים באות ברית קודש הנקרא "יסוד" ומשם יורדים אל המלכות הנקראת נקבה.

מלכות : נקראת גם עולם "עשייה" גם עולם "הנפש", גם עולם "דומם" והוא צד "דרום" שבארבע רוחות השמים. לעולם זה ירדנו בעקבות המבול שהוריד את הנשמות מעולם תפארת לעולם עשייה.

- כלומר, לאדם, חווה וצאצאיהם היו שתי נפילות לעולמות נמוכים יותר :
1. חטא אדם וחווה באכילת עץ הדעת שהוריד אותם מעולמות בינה לתפארת
 2. חטאם של המלאכים ששכבו עם בנות קין והרסו את עולמות המין והתולדות, ולכן הקב"ה הוריד את בני האדם מעולמות תפארת לעולם מלכות. מלכות נמצאת בכל עולם ותמיד מתחת לעולם תפארת. המלכות מקבלת את כוחה מהיסוד שבעולם תפארת (זכר), המלכות משקפת נקבה ומשקפת גם ארץ = אדמה = עפר וכדומה, והיא המספקת את כל צרכיה וצרכי צאצאיה בעולם מלכות.

הקב"ה : נמצא בכל העולמות מלבד עולמות התולדות (אבי"ע), המציינים את עולמות הנפש, כאשר עולמות אינסוף ותולדות מחוברים יחדיו, שנאמר : "השמים כיסאי – והארץ הדום רגלי" (ישעיהו פרק ס"ו), כלומר כדי לחבר שמים וארץ הקב"ה צריך להוריד את ההדום מרגליו שנאמר : "ועמדו רגליו על הר הזיתים" (זכריה י"ד), הקב"ה כתב בתורה ובנביאים את מחשבת הבריאה בצורת סמלים שונים שאותם הבהיר בהמשך בפירושי ספר בראשית ועד דברי הימים בע"ה.

מיקומו של הקב"ה בעולמות השונים בבריאה מעבר לעולמות הכתר בעולמות אין סוף ורגליו בעולם השור (כתר בעולם התולדות), והמשכו רגליה של אמא שכינה עליונה שהוא צד שמאל של הקב"ה, והוא צד הדינים, וכן נאמר בתהילים פרק קכ"ח : "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתיך", ולכן השכינה העליונה כהמשכו של הקב"ה. רגליה עומדות בעולם בינה שבעולם התולדות שמכאן היה צריך להיות ראשית התיקונים, לאחר הולדת אדם וחווה (זה דומה לטומאת יולדת שצריכה להיטהר 40 יום, 7 ימי נידה ו 33 ימי ליבון עד הטיהור על ידי הקרבת קורבן). אך בגלל חטא אדם וחווה ירדנו לעולמות נמוכים יותר (צמצום זה של הקב"ה ואמא שכינה עליונה נקרא רוח השם המשקף עולם תפארת בעולמות אינסוף) גם הקב"ה ירד מעולמו, מעבר לעולמות הכתר שבעולמות אינסוף, ביחד עם אמא שכינה עליונה וצמצמו עצמם בעולמות אינסוף כדי להביא את תולדות הנשמות הנמצאות בעולמות אינסוף שהם כל הנשמות הכלולות באדם העליון, הנקרא אדם וחווה, שהיא שכינה כנסת ישראל. ירידת הנשמות לעולם התולדות היא כתוצאה מצמצום ירידתם של הקב"ה ואשתו שכינה עליונה כדי ליצור תולדות בעולמות אצילות ומטה כדי להתחיל את הטיהור מרגלי אמא שכינה עליונה, הנמצאת בצמצום בעולם מלכות בינה שבתולדות.

ירידת הנשמות לעולם התפארת והמלכות שבעולם הרוח נגרמה כתוצאה מאכילת פרי עץ הדעת ולכן צמצום זה גרם ליצירת תולדות בעולמות הרוח (תפארת). מכאן רואים צמצום הקב"ה ואשתו שכינה עליונה לעולם הרוח **שבעולמות אינסוף**, כדי ליצור נשמות, היה הכרחי. גם אדם וחווה צמצמו עצמם על ידי אכילת פרי עץ הדעת כדי לרדת לעולמות הרוח **שבעולמות התולדות**, כדי להביא תולדות (להביא בני אדם, שהם נשמות אדם וחווה, כדי לטהר את כל הגוף). כלומר, הקב"ה ואמא שכינה עליונה צמצמו עצמם, כאשר אזור הרחם של אמא שכינה עליונה נמצא בעולמות תפארת (עולמות האריות) שבעולמות אינסוף, וכן צמצמו עצמם אדם וחווה לעולם תפארת שבתולדות כדי לזכך ליצור תולדות (נשמות) ולזכך את נשמתם לאחר חטא עץ הדעת. בסופה של מחשבת הבריאה, תזדככה הנשמות ומיקומן יהיה כל אחד לפי שורשו בעולמות אינסוף. לאחר הזיכוך, הנשמות תהיינה כאלוקים בעולמות אינסוף, כל אחת לפי שורש נשמתה. כאשר הנשמות הנמצאות בעולמות עליונים יותר הן הממונות. בני ישראל נמצאים בעולמות המח, העיניים והאוזניים וכן באזור הימני של האף בעולמות אינסוף, והם ממונים על כל הנשמות בעולמות אינסוף.

בנם של הקב"ה והשכינה העליונה הוא אדם עליון המתחיל מעולמות הכתר שבעולמות אינסוף ועד עולם הכתר שבעולם תפארת שבעולמות התולדות. עולמות התיקון של אדם ואשתו חווה מתחילים מעולמות בינה שבתולדות ועד עולם מלכות שבעולמות הכתר שבתפארת בעולמות אינסוף (כתר עולם אריות), אך קודם לכן יש לתקן את חטא עץ הדעת שבעולמות תפארת ומלכות שבעולמות התולדות.

השתלשלות האדם:	שכינה עליונה כנסת ישראל:	אדם עליון:	
עולם אדם עליון			כתר
עולם אדם עליון			אצילות
עולם אדם עליון			בינה
עולם האריות			תפארת
עולם הנשר			מלכות
עולם השור	פתחי נידה שמשם נולד גוף האדם לעולם אצילות	אדם קדמון	עולם השור = כתר של עולם תולדות
הולדת גוף האדם העליון	מלכות אצילות – הולדת חוה		עולם אצילות
חוה (לפני הנפילה של חטא עץ הדעת)			= בינה עולם בריאה
למקום זה נפלו אדם וחוה			תפארת
לעולם זה נפלו בני האדם לאחר חטא המלאכים			מלכות עשייה

עולמות העשייה נוצרו רק בגלל חטא המלאכים שמרדו בקב"ה ושכבו עם בנות האדם ובבוא הזמן, כאשר הנשמות תעלנה לעולם בינה, עולם העשייה יתבטל (עולם עשייה זו החיה הרביעית בחזיונות הנביא דניאל, פרק ז'), וצאצאי המלאכים שמרדו בשם, הם הרפאים, הנפילים, האימים וזמזומים יושמדו, הם מלאכי טומאה גבוהים מאד. מיקומם של אותם צאצאי המלאכים שמרדו בה' נשמותיהם נמצאות בעולמות המין של אמא חוה (פתחי נידה), הנקראת שכינה תחרונה (שהן גלקסיות שביל החלב). עולמות אלה נמצאים בטומאה כי יש תמיד לידת נשמות שיורדות מנשמת גוף האדם הראשון לאחר מכן (זה כמו אותה ביצית שמגיעה לרחם של אשה). את אותן נשמות רפאים, הנפילים, אימים וזמזומים וכדומה, החליפו בני עשו, שלא ירדו מצריימה, ולכן נמצא זרעו באזור הערווה (עולמות פתחי נידה) וכן בני עמון ומואב שהם שורש של ממזרים (נשמות כל הממזרים נמצאות בעולמות פתחי נידה ועל כן הן צריכות טיהור מלא של 10 דורות ואין קיצורי דרך).

כאשר נגיע לשורשי נשמותינו בעולמות העיניים שבעולמות אינסוף ויתוקנו גם עולמות הבינה החכמה ועולמות הכתר שבעולמות אין סוף, אז יסתיים התיקון של בני ישראל. עולמות אלה, לאחר התיקון, נקראים אדם עליון, שבעולמות אין סוף, שמיקומו בעולם בינה ועד כתר בעולמות אינסוף ושם נמצא כיסאו של הקב"ה, הנקרא כבוד הקב"ה (יחזקאל פרק א'). מכיסא הכבוד ממשיך הקב"ה לשלוט בעולמות אלה שתושביהם נקראים בני האלוקים, והוא יימצא גם בעולמות שלו ושל שכינה עליונה, שהיא מלכת השבת, התורה, המועדים וראשי חודשים, מלכת שמיים וארץ, מלכת ישראל, וצמצומה שכינה כנסת ישראל. מעבר לעולמות אין סוף, זה עולמה של אמא שכינה עליונה ואבא הקב"ה. שכינה כנסת ישראל היא אדם וחוה המתוקנים בכל אחד מהעולמות, לדוגמא: המלאך ישראל בעולם עשייה הוא אדם וחוה המתוקנים בעולם עשייה (שכינה כנסת ישראל), המלאך ישראל בעולם תפארת (גאולת בן דוד) הוא הממונה על עולמות תפארת ומלכות, שהם תיקון אדם וחוה בעולמות אלה, וכן המלאך ישראל בעולמות בינה הוא הממונה על עולמות בינה, תפארת ומלכות, וכן הלאה.

כדי להמשיך ולהבהיר את תולדות הנשמות בעולמות, נחבר כעת את עשר הספירות בעולמות התולדות ועולמות האין סוף כדי להראות את רצף העולמות ואת מעבר הנשמות בעולמות אלה.

- א. **כתר אדם עליון בעולמות אין סוף** : מקום כסא הכבוד העליון הנקרא גם כבוד ה'. עד למקום זה מתקנות הנשמות הנקראות גם מלאכים כרובים, שרפים וכו' שנאמר : שאדם וחווה ראו בעולמות מתחילתם ועד סופם, כלומר מסוף העולם ועד סופו, התיקונים של עולמות אלה נקראים מלכות אמא שכינה כנסת ישראל, כלומר הראייה מקצה עולם לקצה עולם מראה את התיקונים שצריכים לתקן ולטהר עולמות אלה (כמו שאדם העומד לפני מראה רואה את גופו מכף רגל ועד ראש).
- ב. **עולם אצילות בעולמות אין סוף** : הם עולמות המלאכים הנקראים כרובים והם גם שורש הנשמות הגבוהות של עם ישראל, וגם הממונים על העולמות. בעולם האצילות המלאכים הם ללא כנפיים, כפי שנראה האדם העליון, הנקרא כבוד ה', במרכבת יחזקאל. ונקרא גם צלם אלוקים כי האדם נברא בצלם ה' אשר בו האדם ללא כנפיים. ובעולם האצילות נמצא שורש נשמתם של המלאכים : מטטרון, מיכאל, גבריאל, אוריאל, רפאל, רזיאל, ישראל (כנסת ישראל בכל העולמות), שהינו אדם ראשון וחיה אשתו, והנקראים גם מלאך ישראל (שנולד בפעם הראשונה ביציאת מצרים, ונקרא המלאך ישראל בעולם עשייה שבעולמות התולדות. בגאולת בן דוד, שהוא עולם תפארת, ייולד המלאך ישראל בעולם זה, וכן ייולד בעולם בינה המלאך ישראל, כי מלאך זה הוא חיבור של המלאך ישראל בעולם עשייה, שהוא עולם הנפש, ובעולם תפארת שהוא חיבור המלאך ישראל בעולמות הרוח, שביחד הם חבור הנפש, הרוח והנשמה. כאשר המלאך ישראל נמצא בעולם בינה, יורדת אליו אנרגיה מעולם אצילות, ועל כן הוא יכול לעלות לעולם אצילות, וכשהוא מגיע לשם, יורדת אליו אנרגיה מעולם השור, וכך בכל הגאולות, עד שיסתיימו כל התיקונים).
- עולם האצילות נקרא גם עולם אבא ועולם המח הימני בעולמות אין סוף וגם עולם האונה הימנית. מעולמות אלו יורדים המלאכים בצמצום לעולמות נמוכים יותר עד עולמות עשייה שבעולמות התולדות. ובצמצום זה הם נשמות בדרגות שונות והם גם חלק מבני ישראל שהם שרי אלפים ושרי רבבה ושרי רבבות, וגם חלק מעמים אחרים כי בסוף התיקון כל העולם יהיה בני ישראל, כי האדם הראשון ואשתו הם כל העולמות ולכן כל הנשמות הנקראות מלאכים הן נשמות אדם וחווה, ולכן הנשמות שברגל אדם וחווה, לדוגמה, הם גם בני ישראל. כפי שנאמר לאברהם : "והיית לעם המון גויים" (בראשית פרק י"ז) ... "כי אב המון גויים נתתיך והפריתי אותך במאד מאד ונתתיך לגויים ומלכים ממך יצאו", ובפרק י"ח נאמר : "ואברהם היה יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ", וליצחק נאמר (בראשית פרק כ"ו) : "ויתברכו בזרעך כל גויי הארץ", וליעקב נאמר (בראשית פרק כ"ח) : "והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך". ולאפרים נאמר (בראשית מ"ח, פסוק י"ט) : "ואולם אחיו הקטון יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגויים". כלומר, כל זרע העולם של כל העמים יהיו בסופו של תהליך מזרע אפרים, הנקרא גם בכור ה' כנאמר בספר ירמיהו פרק ל"א פס' ט' : "כי היית לישראל לאב ואפרים בכורי הוא.
- ג. **עולם בינה בעולמות אין סוף** : נשמות הכרובים והשרפים, אך לא אלה השרפים שראה הנביא ישעיהו (הנביא ישעיהו, ראה בצמצום של השרפים שבעולמות הבינה שבתולדות, שבהם נמצאים גם שורש נשמתם של בני ישראל והם גם עולמות העיניים והשמע שבעולמות התולדות) ושורשם נמצא גם בעולם הבינה שבעולמות אינסוף, המלאכים הם ללא כנפיים ונקראים גם אדם עליון או צלם אלוקים. גם על עולם זה ממונה "המלאך מטטרון", עולם זה הוא גם עולם האונה השמאלית היורדת ללב, שנאמר "בינה ובו הלב מבין (פתיחת אליהו הנביא) ובו נמצאים גם עולמות העיניים שהם שורשם של בני ישראל, של 8 השבטים שבו. 4 השבטים הנותרים נמצאים בצד ימין של האף בעולמות אינסוף.
- ד. **עולם תפארת בעולמות אין סוף** : עולם זה הוא עולמות האף הלחיים חלק מתנוך האוזן, עולמות הפה, הנקרא מלכות פה, והסנטר ושםם הכולל הוא עולמות הראש. הממונה על עולם זה הוא המלאך מיכאל ובעולם זה מתחיל צמצום המלאכים עם שתי כנפיים, כלומר אותם מלאכים מעולמות עליונים ויורדים לעולמות נמוכים יותר מקבלים שתי כנפיים, ובעולמות נמוכים יותר, כמו בעולמות אצילות שבעולמות התולדות, הם מקבלים ארבע כנפיים. מראה פניהם משתנה, אם בעולם אדם עליון כל החיות עם פרצוף אדם, הרי בירידה לעולמות נמוכים יותר משתנה פרצופם לפי שמות העולמות, למשל, עולם האף והפה הם עולמות האריות והנמרים, עולמות הגוף (מלכות הנשר), הפרצוף משתנה לנשר, ובעולמות השור הפרצוף משתנה לשור, ובעולמות האצילות

הפרצוף משתנה בחזרה לצלם אדם, הנקרא אדם תחתון. בעולם תפארת שבתולדות יהיה גוף החיות בעולם תפארת, ומכאן אנו רואים שבעולמות אדם עליון הנשמה בצורת אדם, ירידה מתחת לעולמות אלה הנשמות יהפכו לנשמות של חיות, מתחת לזה יבוא גוף אדם ומתחתם, בעולמות תפארת גוף החיות, כלומר נשמת אדם עליון היורדת לנשמה של חיות (עולם אינסוף), אחרי זה לגוף האדם הנקרא חיה ("והיה האדם לנפש חיה" – בראשית פרק א') וכן לשאר החיות, כפי שנראה במרכבת יחזקאל. מהמלאך מיכאל נבראו כל הנשמות שהם כוהנים כי המלאך מיכאל הוא כהן גדול והוא גם אדם ראשון, ובו יש שורש כל נשמות האדם.

שמו של המלאך מיכאל מורכב מ: **מי – כאל** שנאמר על האדם "ויחסרהו מעט מאלוקים" (תהילים פרק ח'). על ארון הברית היו שני כרובים, צד ימין משקף את המלאך מיכאל, וצד שמאל – את המלאך גבריאל. ואנו, בני האדם בנויים משורשיהם. עולם זה מכונה עולם האריות שהם עולמות האף והלחיים, ולכן בנה שלמה המלך את כיסאו עם שנים עשר אריות המשקפים את תיקון שורשי נשמותינו בעולמות אלה. עולמות הפה והסנטר נקראים מלכות עולם התפארת שבעולמות אין סוף, ובו מסומלים עולמות הנמרים והטיגריסים, כנאמר בשיר השירים פרק ד' פס' ח': "תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון מהרי אריות **מהרי נמרים**".

הקב"ה אומר למרים ולאהרון: **"לא כן עבדי משה פה בפה אדבר בו"**, ומכאן שהממונה על עולם הפה בעולמות אינסוף הוא משה הנקרא גם בן דוד. בעולם זה, בעולם הנשמה שבעולמות התפארת, נמצאים בני ישראל בצד ימין של התעלה הימנית של האף, שהם השבטים דן ונפתלי, גד ואשר, שהם בני בלהה וזילפה. בצד שמאל של האף ובלחיים נמצאים בני רעואל בני עשו מאמם בשמת בת ישמעאל. לגולו של רעואל בן עשו הוא חירם מלך צור עם עמו, ועל כן שיתפו אותו דוד המלך ובנו שלמה בבניית בית המקדש, הנמצא בעולם הנפש, והמשקף את עולמות הרוח של אמה שכינה עליונה בעולמות התפארת שבעולמות אינסוף.

בעולם השפם, הפה והסנטר נמצאים שורשיהם של בני ישמעאל יחד עם שבט הקיני שהם משבט יתרו חותן משה, וגם בני שבט שם (ארם, אשור וכל תולדות בני שם). בני חם נמצאים בעולמות התחתונים בגוף האדם, שהם עולמות הרגלים ואזורי המין, והם נושאים את כל גוף האדם. לפי נבואת נח, בני שם ישלטו על בני חם וגם בני יפת, ועל כן אברהם אבינו מוציא צאצא מהגר, הנסיכה המצרית, המשקפת את אזורי המין (מצרים), ועל כן ישמעאל ישלוט על אזורי המין. בני קטורה, שהיא נסיכה בבליית (נכדתו של המלך נמרוד, שהיא ביתו של אליעזר דמשק, עבדו של אברהם אבינו), והתולדות שלה, שהם בני מדיין, שיתקנו את אזורי הרגליים וישלטו על שאר שבט חם בעולמות העשייה.

עולם תפארת זה שבעולמות אין סוף, הנקרא עולמות הראש, הוא גם הראשון בעולמות הנקרא עולם חסד שהם עולם בעולמות התפארת בעולמות אין סוף ועולמות אלה הם ראשית החיבור בין עולמות אין סוף ועולמות התולדות.

בעולם זה התחיל למעשה היום הראשון של בריאת העולם ונשמת האדם הראשון הנקרא רוח השם נברא ביום זה, והוא המלאך מיכאל, שנאמר בזכריה: " ואת רוחי אשאיר בארץ צפון", ובמרכבת יחזקאל הוא האריה הנמצא בצפון והוא המלאך מיכאל.

עולמות אינסוף

עולם בינה – הממונה המלאך מטטרון
= מח שמאלי (יורד ללב) + עולמות
העיניים =
מלאכים ללא כנפיים, נקראים "אדם
עליון" או צלם אלוקים =
שורש נשמות הכרובים והשרפים

עולם אצילות – הממונה המלאך מטטרון
= מח ימני = עולם אבא =
מלאכים ללא כנפיים
עולמות הכרובים = שורש הנשמות
הגבוהות של ישראל =
שורש נשמת המלאכים מטטרון, מיכאל,
גבריאל, אוריאל, רפאל, רזיאל, כנסת
ישראל = מלאך ישראל

עולם תפארת, הממונה המלאך מיכאל =
עולמות הראש = אף + לחיים + חלק
מתנוך האוזניים + עולמות הפה +
הסנטר =
מלאכים עם שתי כנפיים =
עולם האריות והנמרים הגדולים

עולמות אינסוף ותולדות (10 ספירות)

א. כתר ב. חכמה ג. בינה ד. עולם אריה = תפארת (מתחלק ל 6 ספירות) = חסד
ה. עולם נשר = מלכות גבורה ו. עולם שור (אדם קדמון) = כתר של תולדות = עולם תפארת שבתפארת.
ז. עולם אצילות שבתולדות = נצח ח. עולם בינה שבתולדות = הוד ט. עולם תפארת שבתולדות = יסוד
י. מלכות שבתולדות = עשייה או מלכות שבתפארת, כאשר יתבטל עולם עשייה, כשנחזור לתחילת התיקון
בעולם בינה שבתולדות שמשם נפלו אדם וחווה.
כל עולם כזה מתחלק ל 10 ספירות.

כתר
שבאינסוף

בינה
שבאינסוף

אצילות
שבאינסוף

תפארת שבאינסוף

חסד שבאינסוף = אריה גבורה שבאינסוף = מלכות אינסוף = נשר

תפארת שבתפארת שבאינסוף = כתר שבתולדות = עולם השור

נצח = אצילות שבתולדות הוד = בינה שבתולדות =
עולם הנשמות שבתולדות

יסוד = תפארת שבתולדות

מלכות = מלכות
שבתולדות = עולם הנפש
= עולם עשייה

חסד : בעולמות אין סוף הם עולמות התפארת שבעולמות אין סוף. בעולמות אלה שהם עולמות הפה, הסנטר והלשון והשיניים נמצאים בני שבט ישמעאל, ובני ישראל הם הבכירים בשבט שם. זה גם העולם שבו נמצא הרחם של אמא שכינה עליונה לאחר צמצומה, ובו נוצרה נשמת האדם הראשון, שהוא המלאך מיכאל והוא המשיח בכל אחת מהגאולות.

מעל בני ישמעאל נמצאים בני שם הנותרים: שבטי אשור וארם ובני יקטן ופלג. בתעלה השמאלית של האף נמצאים בני עשו משבט רעואל, ובתעלה הימנית של האף ובעולמות העיניים והשמע נמצאים בני ישראל. ולכן רואים כאן שבני ישראל הם הבכירים בשבט שם השולטים בכל העולמות, כנבואת נח בן למך שאמר ששבט חם יהיה עבד לאחיו, יפת ישכון באוהלי שם, ושם הוא האדון הבכיר, וזוהי הברית שכרת יעקב אבינו עם לבן מארם, המשקף צד ימין, ועם עשו, המשקף צד שמאל, ויעקב חיבר את שני בני שבט שם כאשר הוא הבכיר ביניהם.

כאשר בני ישמעאל מחליפים את שבט חם, ובני רעואל מחליפים את שבט יפת, ובני ישראל אחראים על כל שבטי שם, יפת וחם.

שבט שם ירוק = בני ישראל
לבן = ארם ואשור
אדום = עשו

שבט יפת = רעואל בן עשו
ובן בשמת בת ישמעאל

שבט חם = ישמעאל

ה. **גבורה** – אלו עולמות הגוף שבעולמות אין סוף, ונקראים גם עולמות המלכות שבעולמות אין סוף, ועולם הנשר. הממונה על עולם זה הוא "המלאך גבריאל". המלאכים בעולם זה הם בעלי 2 כנפיים, ונקראים עדיין כרובים ושרפים, כפי שאמרנו שמלאכים עם 2 כנפיים נמצאים בעולמות האריות, הנשר והשור. עולם זה נקרא עולם גבורה (מלכות שבעולמות אין סוף) ובו יתרכזו כל הנשמות לפני עלייתן לעולמות הראש שבעולמות אין סוף, והאחראי לכל הנשמות, כולל עולם עשייה שבעולמות התולדות, הוא "המלאך גבריאל". עולם זה הוא היום השני של בריאת העולם, וסמלו במרכבת יחזקאל הוא הנשר. עולם זה נקרא גם מדבר פארן העליון, והוא המעבר לרחם, הנמצא בעולם החסד שבעולם אינסוף.

ו. **תפארת**: עולם השור ונקרא גם עולם אדם קדמון וגם עולם הכתר של עולמות התולדות, והממונה עליו הוא "המלאך אוריאל" וסמלו פר, שנראה במרכבת יחזקאל הנביא. זה גם עולם נשמות הצמחים והאילנות שנבראו ביום השלישי שנאמר: כי האדם עץ השדה. לעולם זה ירדה נשמת האדם העליון לפני יצירת גוף האדם התחתון. מעולם זה מתחילים גם חיי עולם הנצח, והוא נקרא גם "**עולם יחידה**" של עולם התולדות. כלומר הנשמה מחולקת לחמישה חלקים וכל חלק כנגד עולם לפי הסדר הבא:

- א. **עולם הנפש** = עולם עשייה
- ב. **עולם הרוח** = עולם תפארת
- ג. **עולם נשמה** = עולם בינה
- ד. **עולם החיה** = עולם אצילות

ה. **עולם יחידה** = עולם השור או עולם אדם קדמון

מעולם היחידה אנו נראה את הקב"ה שנאמר בישעיהו הנביא פרק כ"ה: "זה האלוקים אשר קיוונו לו". ועד עולם זה נאמר "ולא יראני האדם וחי" (ספר שמות פרשת כי תשא). עולם זה הוא גם העולם הגבוה בעולמות התולדות ומעולם זה הנשמה ממשיכה לעולמות אין סוף. כלומר עולם זה הוא המקשר בין עולמות התולדות לעולמות אין סוף. עולם זה משקף גם את פתחי הנידה של אמא שכינה עליונה, ועל כן הצומח שנברא ביום השלישי משקף את הערווה של פתחי הנידה של אמא שכינה עליונה.

עולם זה הוא היום השלישי לבריאת העולם, ובו נבראו העצים והוא עולם השור והממונה עליו הוא המלאך אוריאל וסמלו שור במרכבת יחזקאל.

ז. נצח – עולם אצילות – שורש האדם בעולמות התולדות. בעולם הכתר שבעולם זה, הנקרא כתר עולם אצילות, ממונה "המלאך רזיאל". זה המלאך, לפי המדרש בספר היצירה, שהעביר את ספר החכמה וסודות היקום לאדם הראשון לאחר גירושו מגן עדן ונקרא ספר המלאך רזיאל. ספר זה אמיתי ונעלם לחלוטין, ואין זה הספר, הנושא שם זה, המצוי בחנויות ספרים. בעולם מלכות שבעולמות אצילות שבעולמות התולדות ממונה המלאך רפאל, והוא ממונה על כל העולמות כדי לרפאם מטומאתם, וזאת משום שכאשר הנשמה טמאה הגוף חולה, וכשהנשמה טהורה הגוף בריא. ע"י ריפוי אדם וחווה מחטא עץ הדעת ירפאו כל הצאצאים שלהם שהרי שורש נשמות כל האדם ביקום מאדם וחווה (ולכן הם קרויים "בני אדם" בניו של אדם ראשון, שהם נשמותיו), ודבר זה חזה יחזקאל אשר ראה נהר היוצא מהמקדש ומרפא את כל השותה ממנו ובשני צדדיו עצים ופרות המרפאים כל האוכל ממנו. בעולם זה הניח חנוך בן ירד את גופו והמשיך משם לעולמות אין סוף ללא הגוף והפך להיות המלאך הבכיר שהוא "המלאך מטטרון". המלאך מטטרון הוא תיקון המלאך מיכאל שהוא האדם הראשון ששורשו בעולם הנשמה שבעולמות התפארת שבעולמות אין סוף שהם עולמות האף. המלאך מטטרון הוא המלאך הראשון המתוקן ללא כנפיים. אח"כ הוא תיקן את עולמות הבינה והחכמה בעולמות אין סוף, ולכן הפך בציווי השם למלאך הפנים, והממונה על כל עולמות הראש שבעולמות אין סוף ובתולדות והוא המלאך הנקרא כבוד השם והנקרא גם רוח השם בכל העולמות וגם הוא נשמת המשיח דוד ובן דוד, ואברהם יצחק ויעקב ומשה וכיוב"ז, וכל אלה נקראים שורש אדם וחווה כך גם חווה אימנו נשמתה בעולם מלכות שבעולם אצילות בעולמות התולדות וגם בעולמות אין סוף. ובמקום זה היא מלאכית עליונה ללא כנפיים והנקראת אישה עליונה וזה יהיה לאחר תיקון כל הגאולות. עולם זה הוא היום הרביעי למעשה בראשית שבו נבראו המאורות, וזהו עולם אדם תחתון שהממונה הוא רפאל המלאך וסמלו אדם תחתון במרכבת יחזקאל. מכיוון שהמלאך רפאל ממונה על מלכות עולם אצילות שבתולדות, ששם הופרדה חוה מאדם, על ידי הפרדת הצלע מאדם, ויצירתה בעולם מלכות שבאצילות, על כן הוא ממונה על ריפוי צד שמאל, המשקף את האשה, והתולדות שבה, ואלה הן הנשמות שהיא יוצרת מתוכה. ולכן נאמר (בבראשית פרק ג') לנחש הנמצא גם הוא בעולם צד שמאל, והוא המלאך הממונה על אזור פתחי הנידה של אמא שכינה כנסת ישראל בעולם בינה לפני החטא: "ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה". עונשו של הנחש זה ירידה בעולמות עד לעולם עשייה שלפני המבול. לאחר חטא בני האלהים ירדו כל העולם לעולמות עשייה, ששם נמצאות נשמות הנחש והתנינים, עוזריו. כלומר, תיקון צד שמאל הוא תיקון האשה ותולדותיה וכן תיקון הנחש ותולדותיו. ועל כן מטה משה ומטה אהרון הפכו לנחש ותנין, המסמלים את העולמות לאחר התיקון כאשר משה ואהרון הם השולטים בנחש בעולמות הנחש והתנין על ידי המטה (פתחי נידה). טיהור עולמות אלה משקף את ריפוי הנשמות ועל כך ממונה המלאך רפאל. האדם לא מוזכר כאן, מכאן אנו רואים שתיקון המלאך ישראל מגיע לעולמות מלכות שבאצילות, ששם נוצרה האשה חוה ותיקונם של עולמות אלה על ידי המלאך רפאל, הממונה על עולמות אלה (אדם תחתון שבחיות הנראות במרכבת יחזקאל).

ח. הוד – עולם בינה שבעולמות התולדות והוא עולם הנשמות שבעולם התולדות, ועולם זה הוא סיום התיקון של העולמות תפארת ומלכות שאליהם נפלנו, והוא גם תחילת התיקון של עולמות עליונים יותר, כל עוד שעולם זה אינו מתוקן אי אפשר לתקן את העולמות, וכדי לתקן עולמות אלה מתחלקת הנשמה לחמישה חלקים 1. נפש – עולם עשייה 2. רוח – עולם יצירה (תפארת) 3. נשמה – עולם בינה 4. חיה – עולם אצילות 5. יחידה – עולם אדם קדמון (השור).

כשהנשמה נמצאת בגוף האדם ומתקנת קודם את עולם הנפש ואחר כך את עולם הרוח, ואחר כך את עולם הנשמה ואחר כך את עולם אצילות שהוא עולם החיה, וכן הלאה לעולמות אינסוף. רובו של עם ישראל ושוורש נשמתם בעולם התולדות, ומתחיל מעולם החכמה שבעולמות הבינה בעולם התולדות ומגיע עד כתר שבעולם אצילות, והם אדם וחווה ונח ושם והאבות והנביאים וכוהנים גדולים ומלכים וכו'. כל אלה הן נשמות גבוהות מעולמות הנשמה שבעולמות האצילות ועד כתר שבעולמות אצילות והם שרי רבבות ואלפים וכו'. כי האדם הראשון שורשו גם בעולמות הכתר שבעולמות אצילות שבעולמות התולדות, עולמות אלה הם גם עולמות הכוהנים לפני ירידתם לעולמות הנפש והרוח שבעולמות התולדות, לכן יש לשמור על קדושת הכוהנים כי הם מלאכים עליונים גבוהים מאוד, ובגופותיהם מתעברים הכרובים או שרפים שהם מלאכים עליונים.

רוב הכוהנים נמצאים בעולמות תפארת. כאשר נולד תינוק יש בו את שלושת העולמות: נפש, רוח ונשמה שאותם הוא צריך לתקן, וכנגד עולמות אלה שנמצאים בגופו כך הוא מתקן את שלושת העולמות נפש, רוח ונשמה. הכוהנים לפני ירידתם לעולמות התפארת נשמותיהם נמצאות בעולמות תפארת ומלכות שבעולמות הבינה. אין אנו נכנסים כעת לעולם הגלגולים ומורכבותם, וכאן בעולם הנשמות ממתיונות גם האימהות לסיום תיקון בנייהן ובנותיהן. את העדר מובילה רחל אימנו הנקראת רועה, כך מצאה יעקב על פי הבאר רועה את צאן לבן אביה, ובעולם הרוחני הכוונה לצאן הקב"ה כי השם לבן משקף חסד שבעולמות החכמה שבעולמות התולדות והאין סוף. כמו כן הרועה הוא גם משה רבנו שהוא גלגול יוסף בן רחל הנקרא גם משיח בן דוד, וגם משיח דוד בגאולות האחרונות, ולכן משה יוסף ודוד ורחל אמנו לא נקברו במערת המכפלה כי הם צריכים להוביל את בניהם ובנותיהם לעולמות עליונים.

משה שהוא גלגולו של יוסף והמשכו של יעקב אבינו שנאמר: "ויעקב אהב את יוסף מכל אחיו" כי הוא שורש נשמתו כי בן זקונים הוא לו, כלומר רוח יעקב אבינו ורוח יוסף חד הם, והיחס בין בנימין ויעקב שורשם המשותף הוא במלכות שאמר יהודה ליוסף במצרים ונפשו קשורה בנפשו, אבל שורש נשמת בנימין חופפת לאחיו יוסף, אך נמוך במעט והם בעולמות הכתר שבתפארת. לכן קראה רחל לבנה בנימין "בן אוני". רחל משקפת את המלכות והכוונה שקראה לו בן המלכות. יעקב העלה אותו בדרגה לעולמות התפארת כי ראה את שורש נשמתו בעולמות הכתר שבעולמות התפארת, ולכן קרא לו "בן ימין" כלומר "יד ימינו" של יעקב אבינו. את השאר בע"ה אפרט בספר בראשית.

כלומר משיח בן דוד ביחד עם מלכות דוד מולכים עד עולמות בינה, וחלק מעולמות בינה ואח"כ מגיע דוד המלך כמשיח ומעולם אצילות ומעלה דוד עובר ממעמד מלך למעמד נשיא והמלך שהוא הקב"ה מתגלה והמלך דוד הופך לנשיא, ודבר זה הוא עיקר חזונו של הנביא יחזקאל פרק ל"ז. עולם ההוד הוא היום החמישי לבריאת העולם ובו מתחילים האופנים במרכבת יחזקאל.

ט. יסוד: אלה הם עולמות התפארת שבעולמות התולדות, עולם זה נקרא גם עולם צדיק יסוד עולם. ומי שנמצא בעולם זה עם גופו נקרא קדוש, ועדיין לא עלינו עם הגוף לעולמות אלה, אלא מידי פעם הגיעו גם הנשמות לעולם זה, ובודדים הגיעו לעולמות עליונים יותר, כפי שנאמר בשיר השירים: "אל גינת אגוז ירדתי לראות באגבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרימונים" (פרק ו' פס' י"א) באבי הנחל צפות הנשמות שסיימו את תיקונן, והקב"ה מלכדן. גפן משקף עולמות תפארת ובינה ורימונים משקפים את עולם האצילות.

כאשר בני ישראל, בגאולת בן דוד בעולם תפארת, יעלו עם גופותיהם לעולם זה לא יהיה עם או אדם שיוכלו לפגוע בהם. **מעולם זה המתחיל בגאולת בן דוד בני ישראל יעלו לעולם תפארת, ולכן הם השולטים בעולם ומתקנים עולמות במעשיהם ובתפילותיהם כדי להעלות את כל העולם לעולם זה.** התיקון ייעשה בתפילותיהם, שנאמר "הקול קול יעקב", ובהעלאת הקורבנות בבית המקדש, וקטורת להשמדת כל מלאכי הטומאה. עולם זה הוא גם תיקון בני האדם עד היותם קדושים וגם ראשית מלכות הכוהנים, שנאמר "ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים" (שמות פרק י"ט פס' ו'), והדבר כתוב בספר יחזקאל (פרק מ"ה), **לגבי הקרבת הקורבנות ע"י מלך המשיח שהינו גם כהן גדול, כי מעולם תפארת מתחילה ממלכת הכוהנים שבסופו של התהליך כל בני ישראל ייוולדו כוהנים במשפחות הכהונה והלוויים, כאשר הכוהנים מייצגים את עולמות התפארת, והלוויים מייצגים את עולמות המלכות.**

הלוויים יהיו לווים עד עולם נשמה שבעולם בינה, ואח"כ גם הם יהיו כוהנים כך שמלכות דוד תשלוט כמלכים וגם ככוהנים גדולים החל מעולם תפארת, וזו הסיבה שמשם היה כהן גדול וגם מלך, ואילו יהושוע בן נון היה אמור להיות כהן, אילו עלינו לעולם תפארת, ולכן גם דוד המלך בעולם עשייה בא משבט יהודה, ודוד המלך הוא גם גלגולו של משה רבנו, ביחד עם שלמה המלך שהוא גם גלגול משה רבנו. בניו של משה רבנו, גרשום ואליעזר, היו לווים ולא כוהנים מפני שציפורה היא גיורת, ולפיכך אחת הסיבות לפרישת משה מאשתו היא היותו כהן גדול וציפורה גיורת, ולעומתו אהרון שנשא בת ישראל – ילדיו היו כשרים לקבלת הכהונה. ולכן, בספר במדבר, לא הבינו מרים ואהרון מדוע מתנזר משה מאשתו ציפורה, והסיבות לכך הן: א. ציפורה היא גיורת, ואסורה לכהן, גם לאחר שהתגיירה. ולכן בניו יורדים בדרגת הנשמות לדרגת לווים. ב. בגלל שמשם היה משוחח עם הקב"ה לעיתים קרובות, חייב היה להיות בטהרה גבוהה מאד, ולכן היה חייב להיות גם מרוחק מהעם שלא תפגע קדושתו. מספיקה התזת רוק מזערית של אחד האנשים שלא הקפיד על קדושה, ומשה היה הופך לטמא בשל כך. וטומאתו מהווה גם את טומאת המלאך ישראל הנמצא בארון הברית כי במשה מעוברים כל נשמות עם ישראל והעולם כולו, כי הוא גלגולו ועיבורו של האדם הראשון. כאשר בני ישראל נמצאים, אפילו ברוחם, בעולם תפארת, אין עמי העולם והעמלקים, שהם צבאות הסיטרא אחרא, יכולים לשלוט בהם. כל צבאות העולם העובדים עבודה זרה הם מצבאותיו של נחש ותנין, שנאמר בספר בראשית לאדם על הנחש "אתה תשופנו ראש", וזה כאשר האדם בעולם תפארת! "והוא ישופך עקב" כאשר האדם בעולם העשייה. צבאות הנחש והתנין משקפים צד דרום שהוא אזור התולדות (איזור המין והרגליים) בגוף האישה הלא קדושה, ובגוף הגבר, ומקומם גם בעולמות עליונים הוא שביל החלב ונקרא גם פתחי נידה שם מקום הגהינום ומלכות הסיטרא.

טיהור עולמות אלה הוא שמירת אות ברית קודש ושמירת התורה לכל דקדוקיה, ולכן תיקון עולם זה נקרא "צדיק יסוד עולם" והממונה הוא יוסף הצדיק שנמנע ממשכב עם אשת איש, אשתו של פוטיפר, שר הטבחים המצרי, המייצגת את עולמות מלכות הטומאה הקיימים בשבט חם, ואחד מהלכות אלה הוא ניאוף, כי נשמותיהם בעולמות המין, הנקרא תיקון עולם עשייה שאותם קלקלו בני האלוקים בשכבם עם בנות האדם. מקומם של נשמות שבט חם בגוף האדם הראשון הוא בעולמות התחתונים, באזור המין והרגליים, שנקראים גם עולמות המלכות, והוא גם **היום השישי בבריאה** ובו נולד האדם הגשמי.

נשמת האדם הרוחני נברא ביום הראשון.

עולם המלכות שבעולם תפארת היא השבת ביום השביעי. לאחר המבול, עולם מלכות תפארת (השבת) ירדה לעולם עשייה כדי לתקן את עולמות המין והרגלים בעקבות חטא בני האלוקים בשכבם עם בנות קין.

י. עולם מלכות: הנקרא גם עולמות עשייה, ונקרא גם עולמות החיה הגשמית שנאמר "והיה האדם לנפש חיה". בימי הבריאה, נפש חיה הוא עולם החיה שהוא עולם אצילות שבעולמות התולדות. עולם עשייה הוא העולם הגשמי שאליו ירדו גם החיות וגם האדם וכל נשמות העולם כולל האדם והחיות שהיו בתיבת נח. עולם זה נברא לאחר שבני האלוקים שכבו עם בנות האדם והיה צריך לתקן את עולמות המין שנטמאו, ואת הרגליים הנושאות את גוף האדם כפי שעולם העשייה הנקרא מלכות נושא את כל העולמות, ולכן בעקבות חטא המלאכים היה צריך לתקן את עולמות המין והרגליים שלשם ירדו העולם כולו. אך קודם למרידת בני האלוקים, ירדו משפחות קין לעולמות המעבר שבין עולמות תפארת ועשייה, וזאת בעקבות רצח הבל, כפי שנאמר בספר בראשית פרק ד' פס' י"ז: "ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך". העיר משקפת עולמות עשייה, שאליהם ירדו קין ונשמותיו בעקבות הרצח, ובהמשכו ירדו נשמות אלה לעולם עשייה בעקבות למך שהרג את קין וילד שליווה את למך העיוור (מדרש). בעקבות זאת, ירדו נשמות למך, שהוא שורש נשמתו של קין (כל נשמות משפחת קין היו מעוברות בלמך, כי הוא היה נשיא השבט לאחר מות קין), לעולם עשייה. כמו כן, נשא אשה שבמעשיה ירדה לעולם מלכות, ושמה צילה (צל של הנשמה הטהורה), ועל כן ילדיה, תובל קין היה האדם הראשון שהמציא את הנשק כדי לגרום למלחמות בעולם ונשלט על ידי מלאכי הסיטרא (הנחש) וביתה נעמה שכבה עם בני האלוקים וגרמה ליצירת השדים הראשונים בעולם, ועל כן הפכה למלכת השדים ביחד עם לילית. לילית היא מלאכית טומאה גבוהה מאד, שנוצרה בעקבות חטא המשכב של בני האלוקים עם בנות האדם. לילית תישאר מלאכית טומאה שתסיט את בני האדם לגילויי עריות וזימה, כדי ליצור נשמות של שדים ומלאכי טומאה, עד לבוא הגאולה ואז היא תושמד על ידי המשיח ביחד עם כל הנשמות שנוצרו מחטא זה, והם נשמות הרפאים, נפילים, אמים, זמזומים ועמלקים וכדומה, ויימחק החטא הנורא שנוצר.

בספר בראשית פרק ח' פס' ו' כתוב "וישלח את העורב ויצא ושוב עד יבושת המים מעל הארץ" כלומר העורב חג בארץ ולא שב לתיבה. העורב משקף את עולם המלכות (עשייה) והיונה משקפת את עולם תפארת. כלומר, הירידה לעולם מלכות הוא לשם תיקון עולמות המין והרגליים של הזכר והנקבה כי שניהם חטאו, ולתקן את העיוותים שנעשו בעולמות עליונים ע"י אותם בני אלוקים שמרדו ב-ה'. כיום עולם זה (מלכות) הוא מרכז התולדות כי עדיין לא תוקנו רוב בני האדם בעולם זה. עולם זה מלא ביצרים ותאוות והעורלות בו מרובות. יש בו שלשים ושתים עורלות כנגד שלושים ושתים נתיבי חכמה, בעולם זה מתרבים מלאכי הטומאה עקב מעשיהם של בני האדם. בכניסה לארץ ישראל השמיד יהושוע בן נון ל"א מלכים, המשקפים ל"א עורלות, אך את העורלה הל"ב לא השמיד. הממונה על עורלה זו הוא מלך העיר צידון, שכל נשמות העיר צידון מעוברות בו (ד- ציון = צידון). צידון שהיא מלכות כנענית שלא נכבשה, ועל כן למרות שהושמדו ל"א מלכים, שהם ממונים על ל"א עורלות, ולכן נשארו ל"ב עורלות שהן שרירות וקיימות עד לגאולת בית דוד, שהוא יפתח וישמיד את העורלות מחדש. בספר בראשית פרק מ"ט, בצוואת יעקב נאמר על שבת דן: "יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי אורח, הנושך עקבי סוס ויפול רוכבו אחר, לישועתך קיוויתי ה'". דן הוא הממונה על אזור הערוה של עולמות אמא שכינה בעולמות הקדושה (מלכות עולם תפארת), שהוא מקביל לעולמות הערוה בעולמות עשייה, ששם מלכותו של הממונה הקודם, שהוא הנחש, שהיה ממונה על עולמות הערוה של אמא שכינה תחתונה, חוה אמנו. ברגע שבני ישראל ירדו למצרים, הם ירדו לעולמות הערוה של אמא שכינה תחתונה בנידתה, ששם מלכות הנחש. על כן, האלילים של מצרים היו נחש ותנין. יעקב אבינו נחרד ששבת דן קרוב ביותר גם כבן בכור (פטר רחם לאמא בלהה) למלכות הסיטרא הראשית, שהם עולמות הנחש, שאותם צריך לתקן. הבכור שבכל פטר רחם אשה שומר על אמו ועל הנשמות הכלולות בה בעולמות התולדות מפני עולמות הנחש, כפי שנאמר לקין, בספר בראשית: "לפתח חטאת רובץ", כלומר החטאת נמצאת בעולמות הסיטרא והחוטא יורד לעולמות הסיטרא, לכן הבכור השומר על קדושה שומר כנגד עולמות הסיטרא מפני מלאכי הטומאה.

יעקב אבינו חשש שדן לא יצליח לעלות מעולמות אלה לעולם תפארת. משה רבנו ראה את זה ברוח הקודש ועל כן במסעות במדבר של עם ישראל שם את שבת דן מאסף בצד צפון, כלומר הרחיק את שבת דן מעולמות הערוה בצד דרום, ששם שורשו, כי אמו בלהה היא גלולה של הגר המצרית, שהיא נסיכת מלכות הערוה בעולם עשייה (מצרים). אם מתקנים אותה מתחילים לתקן את עולמות הנחש, שהוא חלק ממחשבת הבריאה. משה רבנו תיקן בצוואתו האחרונה את שבת דן והעלה אותו לעולמות אינסוף, שנאמר: "גור אריה דן יזנק מן הבשן". כדי לממש נבואה זו מגיע שמשון, נשיא שבת דן, שהוא גלגולו של נדב הכהן, בן אהרון הכהן הגדול (בספר שמואל א', פרק י"ב פסוק י"א) נאמר: "וישלח ה' את ירובעל ואת בן דן", והכוונה לשמשון משבת דן, ובהיפוך אותיות נדב, ועל כך רומז שמואל הנביא שנדב בן אהרון הוא אחד מארבעת הכלים (בני אדם) שמעובר בו אחד הממונים על העולמות, שהוא מלאך אוריאל, כפי שנאמר בשמות פרק כ"ד: "ולמשה אמר עלה אתה ואהרון נדב ואביהוא". כל אחד מהם משקף אחת מרוחות השמים, משה במזרח (מיכאל), אהרון במערב (גבריאל), נדב בצפון (אוריאל) ואביהוא בדרום (רפאל). שמשון הרג כפיר אריות שבא לקראתו ומתוכו אכל דבש, המשקף את התורה. וכפיר האריות משקף את עולמות האריות שבהם נמצאת נשמת האדם הראשון. עולם זה הוא עולם הכהנים, כי נשמת האדם הראשון היא נשמת המלאך מיכאל, שהוא כהן גדול, הממונה על עולם זה, ולכן שבת דן עלה לעולם האריות, שהוא עולם הכהנים בעולמות אינסוף.

כלומר, לימוד התורה דרך טומאה (נבלת האריה המת ואכילת דבש, המסמל את התורה מתוכו). כלומר, הריגת האריה משקפת את נבואת משה רבנו: "גור אריה דן יזנק מן הבשן", ומשקף גם את נשיא שבת דן, שהוא מלאך בעולמות האריות בצד הקדושה (נשמת עולמות הכהנים לפני התיקון). שמשון פעל באזור שפלת החוף בארץ פלישתים ששם לא היה מקומו של שבת דן במחשבת הבריאה, כי הוא קרוב למצרים (לכן פחד יעקב אבינו שדן מתקרב למצרים) כפי שאמרה דבורה הנביאה בשירתה (שופטים פרק ה' פסוק י"ז): "ודן למה יגור אוניות", כלומר שבת דן מקומו באזור עולמות הערוה שבצד צפון, ששם הכניסה לארץ ישראל באזור הבשן והגלעד. דבורה רמזה לשבת דן לעבור למקומו במחשבת הבריאה בעולם עשייה. שבת דן כובש את בני ליש (בני האריות) שליד צידון ולא כובש את צידון, כי בדרכו לכיבוש הנחלה לקח אתו את פסל מיכה ועל כן כשבא עם הפסל לא היה יכול לכבוש את העיר צידון ולהסיר את עורלת הברזל. בני ליש החדשים (דן) משקפים בני אריות שזינקו מן הבשן כנבואת משה רבנו. בספר יחזקאל פרק מ"ח מפסוק ל"א כתוב שבני שבת דן נמצאים עם בני יוסף ובנימין בצד מזרח, כשצד מזרח משקף את שבת הכהנים שראשית לידתם הוא בעולם האריות שלפני התיקון (כנשמת האדם הראשון, שהוא נשמת המלאך מיכאל) להגיע לעולמות אדם עליון. אנו רואים את סיום הגשמת נבואת משה רבנו לגבי שבת דן. צד מזרח משקף גם את המנהיגים של העם, כי הם

משקפים את הכהנים בסיום הגאולות והגשמת מחשבת הבריאה. כפי שנאמר בנבואת יעקב אבינו: "דן ידן עמו כאחד שבטי ישראל" גם נבואה זו תתגשם.

ההשתחררות מעולם זה בנפש האדם היא יציאת מצרים, ולכן כל בני העמים, בתורם, יצטרכו לרדת מצרימה, ולצאת משם ולהשתחרר מעולמות פתחי הנידה של האישה הטמאה, הנקראים גם מִיִּצְרָיִם (פתחי נידה) שהיא ארץ מצרים.

היציאה מעולמות אלה של פתחי הנידה של האישה הטמאה וכניסתם אל עולמות תולדות היא כזרע בתוך עולמות הרחם של האישה הקדושה, ותחילתה "במלכות עולם התפארת", וזאת לאחר תיקון עולם עשייה על ידי כל העמים וכל העמים חוזרים לעולם שלפני המבול. ומעולם זה יצאו התולדות טהורים להמשך תיקון העולמות, וכולם שומרים את התורה, שנאמר "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים", כלומר, בני ישראל והעולם כולו, לאחר תיקון עולם עשייה והיציאה ממצרים, יקבלו על עצמם את מצוות התורה. כלומר נשמות טהורות יצאו לאוויר העולם כאשר גוף אמותיהם תהיינה בעולמות התפארת ולא בעולמות עשייה (מצרים). גם אברהם אבינו נולד כנשמה של האדם הראשון עם הרבה קליפות ועורלות, כי תרח אביו ואימו (שרע) עבדו עבודה זרה, ועל כן אברהם אבינו, כנשמה גבוהה, ירד עם הרבה עורלות וקליפות (הוא משורש נשמתו של תרח אביו), כי חלק מנשמת תרח ואשתו כלולים באברהם אבינו. מכאן אנו רואים שכאשר פתחי הנידה של אמא שכינה נמצאת בטומאה, הצאצאים נולדים עם הרבה עורלות (אמא שכינה היא גם אחת האמהות מאמותינו שעבדו עבודה זרה, לדוגמא, רבקה אמנו, שעד מות שרה עבדה בבית אביה עבודה זרה ולאחר מות שרה התחילה רבקה לעבוד את הקב"ה, כי שרה אמנו הפכה למלאכית מדריכה שלה, ולכן ידעה מראש שבעלה יהיה יצחק, בן דוד של אביה בתואל) לעומת מעט העורלות שייולדו כאשר ההורים נמצאים בעולם תפארת, כפי שנולד יצחק אבינו כאשר אברהם אבינו ושרה אמנו תקנו עצמם ועלו לעולם מלכות שבתפארת.

כאשר כל בני האדם יעלו לעולמות התולדות שבקדושה הנקרא עולם תפארת, כל עם יהיה במקומו כפי אבריו של האדם הראשון, שהוא גם כהן גדול כי שורשו הוא המלאך מיכאל, כהן גדול, ושר ישראל. על כל עם להיות במקומו הנכון בגוף האדם, ואם שורשו של עם מסוים בכבוד הוא לא יוכל לכבוש אדמה של נשמות ששורש נשמתם בעולם הכליות וכן הלאה, משום שכל איבר (אומה) חייב להיות במקומו.

העם האחרון שיצא ממצרים יהיה העם המצרי עצמו, ולכן נאמר בנביא ישעיהו פרק י"ט ובנביא יחזקאל פרק כ"ט כי מצרים תהיה שממה ארבעים שנה כנגד ארבעים יום של יולדת, וכל יום משקף שנה, כנגד ארבעים עולמות הטומאה שאותם צריך לטהר. כלומר אם כל עם הוא פרצוף קטן, שבו יש גוף, רגליים וראש, אז מצרים היא הילוד האחרון שיצא מעולמות פתחי הנידה שעליו הוא ממונה (ולא כפי שחשב הממונה של מצרים ביציאת מצרים שבנו הבכור יצא ראשון, כנאמר בשמות פרק ד' פס' כ"ב: "ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנוכי הורג את בנך בכורך"). על כן מצרים תיהפך למדבר (מדבר בהיפוך אותיות דם – רב), שמשקף את טומאת האישה בנידתה שהיא נידת היולדת זכר.

זו הסיבה שבני ישראל, שחטאו בחטא העגל ובמרגלים, היו במדבר ארבעים שנה כנגד הפלת העובר של היולדת שהוא 40 יום. העובר שנפל היה המלאך ישראל בעולמות תפארת, כי לא תתכן גאולה לפני היולדת המלאך ישראל באותם עולמות של הגאולה, ועל כן מלאך זה ייולד בבוא משיח בן דוד לאחר שיטהר את עולמות הרחם והמִצְרָיִם ליציאת המלאך ישראל, שהוא תיקון האדם הראשון ואשתו חוה בעולמות התפארת. עולמות אלה, הנקראים עולם עשייה, יימחקו כאשר כל העולם יתקנו את עולמות בינה, ואז עולם זה יימחק, וסמלו - יציאת מצרים יימחק, כלומר חג הפסח לא יתקיים יותר החל מעולם בינה שבעולם בינה. במקום זה עלה אליהו הנביא עם גופו. אליהו הנביא אחראי על ברית המילה של עם ישראל והעולם כולו, לאחר התיקון, ברית המילה מסמלת את יציאת מצרים, כנאמר בספר שמות פרק י"ב פס' מ"ח: "וכל ערל לא יאכל בו", ועל כן מעולם בינה שבעולם בינה יתבטל עולם עשייה, כפי שנאמר בירמיהו פרק ל"א, פסוקים ל"א – ל"ד, שבו אומר הקב"ה שהוא כורת ברית חדשה ולא כברית שהוציא את בני ישראל ממצרים, ולעומתו ייחנך חג חדש ב-י"ד וב-ט"ו באדר שהוא חג הפורים, והוא גם חג שחרור האדם מהעמלקים וממלאכי הסיטרא כמו שהשתחררו בני ישראל מהמון העמלקי ע"י מרדכי היהודי ואסתר המלכה. כל זה קרה לפני בניית בית המקדש השני, המסמל את עולם תפארת שבעולם עשייה. כך גם יהיה בבניית בית המקדש השלישי. כלומר, המשיח ישמיד את כל מלאכי הטומאה, הנקראים עמלקים, שנוצרו על ידי חטאי האדם, לפני בניית בית המקדש השלישי.

לכן, שחרור היהודים מהמן האגגי העמלקי היה קרוב לחזרת הגולים לארץ ובניית בית שני, בעולם זה נאמר ע"י הנביא חגי (פרק ב' פס' ט') "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", כלומר עולם עשייה מחולק לשני חלקים עיקריים:

א. עולם מלכות של עולם עשייה, ובו נבנה הבית הראשון של שלמה המלך.

ב. עולמות תפארת של עולם עשייה, ובו נבנה המקדש השני.

ולכן היו במקדש השני שלטון הכוהנים והחשמונאים, כי שלטון זה הוא אב לעולמות התפארת שבסיום עולם התפארת ובינה ובו יהיו בני ישראל כוהנים, ואחריהם עמים אחרים לאחר שגם הם יצאו ממצרים, ואלו הם חלקים אחרים של עולמות אדם וחווה שהיה כהן, וכמו שידיו ורגליו של הכהן ושאר אבריו הם כוהנים, כך גם כל העמים, וכפי שנאמר בספר ישעיהו פרק ס"ו, פסוק כ"א, "וגם מהם אקח ללוויים וכוהנים אמר ה'".

בזוהר עם פירוש הסולם חלק א', דף קלד עמ' ב' "כמו שגוף האדם מתחלק לאיברים וכולם עומדים מדרגות על מדרגות המתקנות אלו על אלו, וכולם הם גוף אחד – כך העולם. כל אלו בני האדם (הבריות) כולם הם איברים איברים ועומדים אלו על אלו וכאשר כולם תתקנה יהיו לגוף אחד ממש", היות ושורש בני ישראל הם בעולמות אין סוף, חלקם בעולמות האף בתעלה הימנית ובלחיים ובשמע (אוזן ימיני) ובעיניים וחלקם במוחות שבעולמות עליונים, לכן הם נותנים את הפקודות לשאר העמים, כי המח והעיניים והשמיעה הם שנותנים לאדם את תפקודו, כך בני ישראל יתנו פקודות לעולם כולו כדי לתפקד כגוף אחד ובהרמוניה שלמה. אין אני נכנס כאן לפירוט הגאולות וכיצד, אבל אגדיר מה שאמר שלמה המלך " מה שהיה הוא שיהיה", כלומר אם אחרי המבול ירדו בני האדם בגילם מאלף שנה למאה ועשרים שנה, וכיום גם לשבעים שנה, כך לאחר עלייה לעולם התפארת יחזרו בני האדם לאלף שנה שיהיה בכתר עולם תפארת, וכן גם במלכות עולם בינה ועד לחיי נצח שבעולמות השור שנקרא גם כתר אדם קדמון.

מלכות עולם עשייה נבראה כתוצאה מחטא רצח הבל וכן החטא של למך וצאצאיו ואשתו צילה וכן כתוצאה ממרידת המלאכים בקב"ה ששכבו עם בנות האדם ובגלל חטא זה נוצר המבול והוא הירידה לעולם עשייה, שנברא במיוחד לתיקון עולמות המין שהיא יציאת מצרים. המבול משקף ניתוק שמים וארץ, חיבור שני של שמים וארץ יהיה בגאולת עולם תפארת (משיח בן דוד) ותוצאותיו תהיינה זעזוע על האדמה, שנאמר בישעיהו פרק כ"ד (ובכל הנביאים) החל בפס' א': "הנה ה' בוקק הארץ ובולקה, ועווה פניה והפיץ יושביה ... היבוק תיבוק הארץ, ואבוז תבוז כי ה' דיבר את הדבר הזה... נוע תנוע הארץ כשיכור והתנוודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תוסיף קום". זה תיקון סיום עולם עשייה שתחילתו ביציאת מצרים והמשכו בתיקון עולם תפארת ועליית הגוף לשם בגאולת בן דוד. סיומה בתיקון עולם בינה שבבינה, ומעולם זה מתבטל עולם עשייה ומתבטל גם חג הפסח, לכל העמים לאחר יציאת מצרים.

מבנה העולמות

כדי להביא תולדות ביקום, צמצמו עצמם אבא, הקב"ה, ואמא, שכינה עליונה, שתוארה מלכת השבת, מלכת מועדים וראשי חודשים, מלכת התורה, מלכת שמים וארץ ומלכת ישראל.

וצמצמו את כוחם ואת האנרגיות שבהם ליצירת עולמות נמוכים יותר. מלכות הקב"ה ירדה כך שרגליו מונחות בעולם השור, שהוא עולם אדם קדמון. מתחת למלכות עולם השור מונח ההדום שנושאים אותו ארבעת החיות שבמרכבת יחזקאל (כפי שנראה בחיזיון שקבלנו), אריה, נשר, שור ואדם, כפי שנאמר בישעיהו פרק ס"ו: "השמים כסאי והארץ הדום רגלי". ההדום נקרא בספר שמות פרק כ"ד: "לבנת הספיר". ובספר יחזקאל פרק א' מתואר ההדום: "ודמות על ראשי החיות רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה". ההדום הוא מחסום מפני האנרגיות העצומות שבין עולמות אינסוף ובין עולם התולדות כדי שהיקום לא ישרף. בעולם זה נמצאים גם עולמות פתחי הנידה של אמא עליונה.

מעולמות פתחי הנידה של אמא עליונה נולד הבן, האדם הראשון, שהוא אדם וחווה, לעולמות אצילות. כפי שהעובר מתחיל את התפתחותו ברחם, כך התפתח האדם הראשון בתוך הרחם של אמא עליונה,

בעולמות האריה, המקבילים לעולמות האף של אדם וחיה שבעולמות אינסוף, כלומר עולמות מקבילים לעולמות אזורי התולדות של אמא שכינה עליונה בעולמות אינסוף.

יש להבחין בשלשה סוגי עולמות הקשורים לעולמות האדם הראשון וחיה ולעולמות אבא קב"ה ואמא שכינה עליונה:

- א. עולמות התולדות,
- ב. עולמות אינסוף,
- ג. ועולמות שמעבר לאינסוף.

עולמות התולדות ועולמות אינסוף אחד הם. עולמות אינסוף הם עולמות הנשמות, ברמת יחידה, שהם נשמות נצחיות. עולמות התולדות הם עולמות הגוף, ברמות השונות שלו. בתוך הגוף מעוברות הנשמות או חלקי הנשמות לפי הסדר הבא:

הנשמות מחולקות לחמישה חלקים:

- א. נפש,
- ב. רוח,
- ג. נשמה,
- ד. חיה,
- ה. ויחידה.

חלקי הנשמות ברמות הנפש נמצאות בעולמות עשייה ומלכות שבתפארת שבתולדות. הנפש בעולמות אלה מפעילה את הגוף. בכל עולם יש גם את חמשת חלקי הנשמה (לדוגמא: בעולם עשייה, שבו הנפש מפעילה את הגוף, יש את חמשת החלקים של הנשמה, נפש שבנפש, רוח שבנפש, נשמה שבנפש, החיה שבנפש והיחידה שבנפש. כך גם בעולם התפארת (הרוח) ובשאר העולמות.

כל הנשמות בעולמות אינסוף מצמצמות את עצמן ויורדות לעולמות נמוכים יותר ומפחיתות את האנרגיה שלהן. ככל שאדם מזדכך יותר כן כוחו רב יותר כי הוא פחות בצמצום והאנרגיות שעוברות בו הן גבוהות יותר. ראה במרכבת יחזקאל, ששם מתואר האדם העליון ככבוד ה', שהוא צמצום הקב"ה לעולמות כתר, חכמה ובינה שבעולמות אינסוף, על עולם זה ממונה המלאך מטטרון (חנוך בן ירד) שתיקן עצמו בכל העולמות והגיע לדרגת המלאך הממונה על עולמות כבוד ה' ומראהו ביחזקאל פרק א': "ועל דמות הכסא כמראה אדם עליון מלמעלה, וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב, ממראה מותניו ולמעלה (עולמות אינסוף) ומראה ממותניו ולמטה (עולמות תולדות) כמראה אש ונוגה לו סביב".

בעולם הזה, הנקרא עולם עשייה (מבחינה מטאפיזית), הנפש, שהיא החלק הנמוך ביותר של הנשמה, היא המפעילה את הגוף. נפש זו רחוקה מעולמות אינסוף, שבהם האנרגיות גבוהות מאד, ונמצאת בצמצום רב ולכן היא בעלת יכולת מצומצמת לטהר את הגוף, מלא העורלות, כדי להיטהר ולעלות בעולמות עליו לשמור את חוקי התורה.

ככל שמזדכך הגוף, מוסרות ממנו העורלות וחלק הנשמה שמפעיל את הגוף מיטהר גם הוא ואז עולה רמת הנשמה שמפעילה את הגוף. בעולמות אינסוף נמצאות נשמות המופקדות על עולמות התולדות ושני עולמות אלה מחוברים יחד ונקראים אדם וחיה, או שכינה כנסת ישראל שהיא מתוקנת רק בעולם אחד, לדוגמא עולם הנשר, ואז היא נקראת המלאך ישראל בעולם הנשר והיא ממונה על כל העולמות מתחתיו, וכן הלאה.

כפי שנאמר למעלה, כדי ליצור את עולם אינסוף ואת עולם התולדות, צמצמו עצמם הקב"ה, אבינו, ושכינה עליונה, אימנו מעולמות שמעבר לאינסוף לעולמות אינסוף ועולמות התולדות. רגליו של הקב"ה (לאחר הצמצום) נמצאות בעולם השור (אדם קדמון), שהוא עולם הכתר בעולמות התולדות, והן מונחות על הדום, הנקרא לבנת הספיר, כפי שנאמר בישעיהו פרק ס"ו פס' א': "השמים כסאי והארץ הדום רגליו". רגליה של אמא שכינה עליונה נמצאים בעולם בינה שבעולמות התולדות. ועל כן, תיקון עולמות הנפש, רוח, מלכות עולם הנשמה הוא הגעה לכף רגליה של אמא שכינה עליונה ותחילת תיקון עולמות עליונים, תיקון עולמות התולדות (אב"י"ע) הוא הגעה לעולם השור, שבו מונחים, על

לבנת הספיר, רגליו של הקב"ה, ומעולם זה מתחילים חיי הנצח. מקביל לעולם זה נמצאים עולמות פתחי הנידה של אמא עליונה בעולם השור ומשם יצא אדם וחיה (שנאמר: "זכר ונקבה ברא אותם" ואדם וחיה ירדו ישר לעולם אצילות שבעולמות התולדות).

מעל עולם השור נמצא מדבר פארן, הנקרא עולמות הנשר, שהם הצינורית (נרתיק) שמובילה לרחם בגוף האישה ונקראת צוואר הרחם. עולמות אלה מקבילים לעולמות אדם וחיה בעולמות אינסוף שהם עולמות הגוף הנקרא עולם מלכות.

הרחם של אמא שכינה עליונה נמצאת בעולמות האריה, שהם עולם תפארת שבעולמות אינסוף, המקביל לעולמות אדם וחיה, הנקרא עולם האף, וברחם זו הייתה נשמת אדם וחיה הנקראת אור. במקום זה נברא היום הראשון לבריאה, שבו נוצרה הנשמה הראשונית בתוך עולמות הרחם, שהיא "הזרע הרוחני" הנקרא "מלאת", כפי שנאמר בשיר השירים (פרק ה'): "עיניו כיונים על אפיקי מים" ורוחות בחלב יושבות על מלאת". אנו צריכים להבחין בין שלשה עולמות מקבילים אחד לשני:

א. עולמות שמעבר לאינסוף שהם עולמות אבא הקב"ה ואמא שכינה עליונה שצמצמו עצמם וירדו לעולמות אינסוף ועולמות התולדות כדי להביא צאצאים. אבא הקב"ה ירד לעולמות הרוח שלו (עולמות אינסוף) כדי להביא צאצאים, אמא שכינה עליונה ירדה גם לעולמות אינסוף וגם לעולמות בינה שבתולדות כדי ללדת את נשמת האדם הראשון וחיה אשתו (ההתפלגות ביניהם נוצרה באזור עולמות השור). רגליה של אמא שכינה עליונה מונחות בעולם בינה שבעולמות התולדות כדי להגן על ילדיה ולעזור להם להזדכך כדי להעלות את נשמתם למעלה עליונה בעולמות אינסוף. כלומר, עולמות הזיכוכ של אדם וחיה הם גם עולמות גופם שבעולמות התולדות והגוף נועד לזכך את חלקי הנשמות עד להגעתם לעולמות אינסוף, והנשמות המזוככות בעולמות אינסוף הם מלאכים הנקראים כרובים או שרפים, ותיקונם הוא תכלית מחשבת הבריאה, ולכן אחרי הזיכוכ נוכל להיות גם גוף עם נשמה בתוכו או רק נשמה ללא גוף (מלאך).

ב. עולמות אבא ואמא. עולמות אלה לפעמים מקבילים לעולמות אדם וחיה ויש להבחין היטב מתי מדובר בעולמות אבא ואמא ומתי בעולמות אדם וחיה. ככלל, כשהורים מביאים תולדות (צאצאים), בין שמדובר על הקב"ה ואמא שכינה עליונה ובין שמדובר באדם וחיה, הם מצמצמים עצמם לעולמות נמוכים יותר כדי להביא תולדות (הבאת תולדות היא ירידה לעולמות טמאים יותר ולכן בתורה נאמר שלאחר חיבור בין זכר ונקבה אנו טמאים בערב השמש, וגם בזמן הלידה האישה טמאה 40 יום, מכאן אנו רואים שבעולמות התולדות אנו עלולים להיטמא, וכך גם בעולמות עליונים), כלומר צמצום הקב"ה לעולמות אינסוף וכן אמא שכינה עליונה כדי להביא תולדות, ועל כן הם נטמאים, ולכן צמצום עצמם לעולמות אלה, נקראים עולמות אינסוף. כבוד ה' (עולמות כתר, חכמה ובינה, בעולמות אינסוף) ורוח ה', שהם עולמות האריה, הנשר והשור, שבעולמות אינסוף, שהם גם יצירת התולדות הראשונות של נשמת אדם וחיה בבריאת העולם, שהם היום הראשון, השני והשלישי, משקפים את עולמות הנשמות. גם נשמות החיות, עד לחטא אדם וחיה, הם נשמות החיות ולא הגוף, כנאמר "והיה האדם לנפש חיה".

ג. אדם וחיה צמצמו עצמם לעולמות הרוח והמלכות (תפארת ועשייה) כדי להביא תולדות שהם חלוקה של הנשמה לחלקים שונים וחלקיקי נשמות, רוחות ונפש וזאת כדי לזכך את הנשמה הכללית של אדם וחיה בעולמות הנפש, הרוח, הנשמה, החיה והיחידה (יחידה = מעולמות השור וכל עולמות אינסוף)

אמא שכינה עליונה נקראת ארץ מכיוון שהנשמה (התולדה) נוצרת בתוך הגוף הנשי, הנקרא ארץ. ומכיוון שהאדם נברא מאמא שכינה עליונה, נאמר שהקב"ה יצר את האדם מעפר הארץ, כלומר מהאישה (עפר הארץ כסמל לאישה).

אנסה להסביר חלק מחוקת פרה אדומה. בספר במדבר, פרק י"ט, פסוקים א' – כ"ב מדובר על הפרה האדומה. בפסוק י"א נאמר: "הנוגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים", ובפסוק י"ב: "הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר".

הנשמה נולדה ביום הראשון ברחם אמא שכינה עליונה, בעולם תפארת (אריה) שבעולמות אינסוף, הנקרא גם עולם חסד, והוא היום הראשון. ביום השני (זמן הלידה), הנשמה נמצאת בצינור המוביל מהרחם (נרתיק) לפתחי הנידה, בעולם מלכות (נשר) שבעולם אינסוף, הנקרא עולם גבורה, והוא היום השני. ביום השלישי, הנשמה בעולם פתחי הנידה, עולם השור, הנקרא גם עולם תפארת (כאשר עולמות האינסוף והתולדות מחוברים), והם עולמות הכתר שבתולדות של הנשמה, ושם ירדה הנשמה של האדם הראשון לעולמות התולדות (אצילות) ומשם הנשמה יורדת בעולמות לשם חלוקת הנשמה למספר חלקים לשם זיכוד.

לכן, כשצריך לטהר את האדם מטומאת המת, מתחילים בספירת היום הראשון לטומאה, שהוא כנגד עולם הנשמה שנבראה ביום הראשון ונמצאת ברחם אמא שכינה עליונה (עולם האריות). היום השלישי הוא יום היציאה מעולמות הרחם בעולם המטאפיסי, ואם לא מטהר היום השלישי, אז לא מטהרת הנשמה שנבראה בעולמות הימים הראשון, שני ושלישי, שהוא מיקום הנשמה בעולמות אינסוף, כלומר טיהור אדם מטומאת מת מהיום הראשון לבריאה שהוא בסמליות הגעת הזרע לרחם האישה ושם נוצר העובר הראשוני בעולם זה, והוא נקרא נשמת האדם ועד ליציאת הנשמה בעולם השור.

היום הרביעי הוא עולם אצילות שבתולדות, הוא עולם הנצח. היום החמישי הוא עולם בינה שבתולדות הנקרא עולם הוד. היום השישי הוא עולם היסוד הנקרא עולם הרוח שבעולם תפארת שבתולדות. והיום השביעי הוא עולם עשייה, הנקרא גם העולם הזה. ארבעת הימים האלה, שהם עולמות התולדות של גוף האדם, ביחד עם שלושת העולמות הקודמים – 7 עולמות, שהם שבעה ימים.

הטיהור ביום השלישי הוא טיהור הנשמה בשלשה עולמות האינסוף המטאפיסיים, עולמות האריה, הנשר והשור, וארבעת הימים הבאים הם עולמות התולדות, אצילות, בינה, תפארת ומלכות שהם עולמות הגוף. ולכן נאמר שאם לא טוהר ביום השלישי, כלומר לא טוהרה הנשמה המטאפיסית של האדם שירדה מעולם הרחם (אריה) אל מדבר פארן (נשר) ומשם אל הלידה בעולם פתחי הנידה (שור). היום השביעי מציין את ירידת נשמת האדם כגוף לעולמות תחתונים, אצילות, בינה, תפארת ומלכות. ואם לא ינקו עולמות אלה, האדם אינו מטהר.

לכן, אם טוהר האדם ביום השלישי אך לא ביום השביעי (דוחה שבת) – האדם לא מטהר, כי לא טוהרו ארבעת העולמות התחתונים. (את שאר הפרטים אסביר בקורבנות המוקרבים במקדש כדי להבין מדוע מקריבים פרה ולא כל קורבן אחר, וכן איזה עולמות מתקן כל קורבן. ואת הצבעים, מדוע צבע אדום ולא אחר, אשלים בפירוש לספר במדבר וביחזקאל בע"ה)

באכילת עץ הדעת, צמצמו אדם וחוה את עצמם כדי להביא תולדות. כמו שהקב"ה ואמא שכינה עליונה צמצמו את עצמם לעולם הרוח שבעולמות אינסוף, הנקרא עולם האריה (תפארת באינסוף), כדי להביא תולדות, כך צמצמו אדם וחוה את עצמם לעולם הרוח (תפארת) שבתולדות כדי להביא תולדות, ועולמות אלה נקראים מלכות שדי, שהם עולמות תפארת ומלכות, שבתולדות.

הוצאת אדם וחוה מגן עדן היא הוצאתם מעולמות אצילות ובינה לעולמות תפארת ומלכות. התולדות של אדם וחוה הם טיהור נשמותיהם, ואנו, התולדות, כל נשמה של כל אחד מאתנו היא תא בגופם.

לגבי הקב"ה ושכינה עליונה, כל הנשמות כלולות באדם הראשון (הבן שלהם וחוה שנוצרה ממנו), והם נקראים מלאכים, כרובים, שרפים, חשמלים, אראלים, חיות אופנים וכו', והם שורשים של הנשמות בעולמות השונים. גודלו של אדם הראשון וחוה יהיו מעולמות תפארת שבתולדות ועד לעולמות הכתר שבעולם אינסוף, מקום כסא הכבוד של הקב"ה. רגליה של אמא שכינה עליונה מגיעות למלכות עולם בינה שבעולם התולדות, כדי להגן על צאצאיה, ולכן כשנזדכך בעולמות הנפש והרוח שבעולמות התולדות נגיע למלכות אמא שכינה עליונה, שהם כף רגליה, וכשנגיע לעולמות השור, שהוא תחילת עולם יחידה, נגיע להגנת מלכות אבא קב"ה (רגליו המונחות על לבנת הספיר, הנקרא הדום, ונקרא גם מלכות של אבא קב"ה). משם מתחילים חיי נצח.

אדם וחוה ירדו לעולמות תפארת ומלכות שהם מתחת להגנות של אמא שכינה עליונה. כדי הגיע לביטחון ההתחלתי בהגנת אמא שכינה עליונה עלינו לזכך את גופינו בעולמות מלכות ותפארת, שהם עולמות הנפש (מלכות) והרוח (תפארת), ומשם לתקן את שאר העולמות שלנו, שהם המשך עולמות התולדות ועולמות אינסוף.

עולם הכתר שבאינסוף הוא באזור הצוואר של אמא שכינה עליונה. גוף אמא עליונה בצמצום (כאשר השכינה אינה בצמצום, כל עולמות אינסוף והתולדות הם עולמות פתחי נידה) שהוא תחילת הגוף מתחיל בעולם השור ומסתיים בכתר שבעולמות אינסוף, והוא נקרא הרוח האלוקי (ראה תמונת המנורה הכפולה הנמצאת בהמשך ספר זה, המראה את תמונת פתחי הנידה של אמא שכינה עליונה ללא צמצום בעולמות אינסוף והתולדות).

בעולם הכתר נמצאים גם עולמות הכבד והקיבה של אבא קב"ה, משקפים את עולמות המלכות שבעולם הרוח של הקב"ה ולכן כל עולמות אינסוף והתולדות נקראים רוח ה'.

למה הדבר דומה?

יש אבא קב"ה ואמא שכינה עליונה, ונולד להם בן, שנקרא בשלב הראשוני אדם וממנו יצאה חוה, שנאמר: זכר ונקבה ברא אותם. הילד ירד, בשבעת ימי בריאתו, לעולמות תחתונים, **כתוצאה של** אכילה מעץ הדעת, שממנה התגלו כל ל"ב העורלות שבגופו והתכסו כל ל"ב דרכי חכמה לגילוי האור האלוקי, שהוא אביו. לכן, ככל שאדם מסיר את עורלותיו, כן מתגלים לו דרכי החכמה להתחברות לעולמות עליונים.

בעולמות תפארת ומלכות שבתולדות נמצאות נשמות האדם (בן האלוקים) וגם החיות, העופות, הרמשים והדגים שהם חלקיקים בנשמות האדם הראשון שמכילות את כל גופו. כשאדם מתקן עולמות אלה, הוא מגיע לראשית מלכות אמא עליונה שבעולם בינה, מקום החלק השלישי של הנשמה ומכאן הוא מתחיל לתקן את העולמות שלו על ידי 7 עולמות הנקראים ספירות מעולמות בינה, אצילות, השור, הנשר והאריה, בינה באינסוף וחכמה באינסוף, וזאת כאשר עולמות התולדות, הנקראים אבי"ע ועולמות אינסוף מחוברים.

נשמות האדם בעולמות תפארת ומלכות הן כמו תינוק שעדיין זוחל על הרצפה בעולם בינה, ששם הוא מתחיל את ילדותו בעולם הנפש והוא ממשיך אותה עד עולם השור. ומעולם זה מתחילים עולמות הנצח, והנשמה נמצאת בדרגה גבוהה, הנקראת יחידה. שם מתחיל עולם הנערות והבחרות עד עולם בינה שבאינסוף. מעולם זה ועד עולם הכתר שבעולם אינסוף, הנקרא עולמות אדם עליון, שהוא מלאך ללא כנפים, מתחילה בגרותו של האדם עד זקנתו. (את שאר הפרטים יש לקרוא בעיון בסדר העולמות). זו היא מקצת היריעה שאני מגלה באופן כללי לגבי סדר העולמות שנגלו לי ונמסרו לי על ידי מלאכי עליון, שהם כרובים, והגבוהים ביותר בהיררכיה שלהם, כולל הסברים של אבא קב"ה, אמא שכינה עליונה ואמא שכינה כנסת ישראל, הנקראת גם אדם וחווה המתוקנים בכל העולמות, ונקרא גם המלאך ישראל, בהתאם לזיכוד בעולמות השונים. זיכוד עולם עשייה על ידי כל בני האדם ביקום, לדוגמא, נקרא המלאך ישראל בעולם עשייה, זיכוד עולם הרוח על ידי כל בני האדם ביקום יקרא המלאך ישראל בעולמות התפארת, וכן הלאה.

לא תתכן גאולה ללא לידת המלאך ישראל באותו עולם.

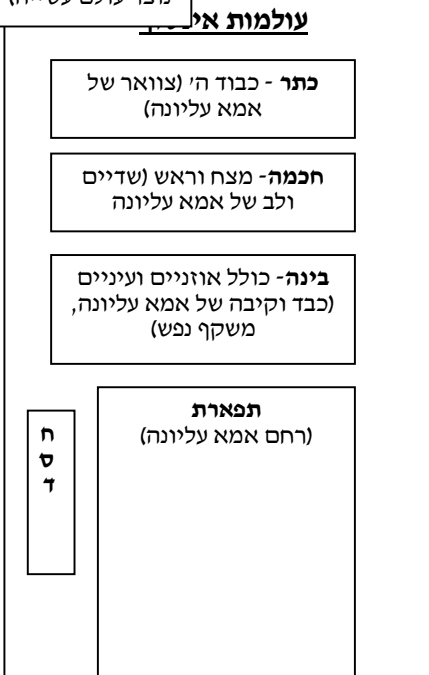
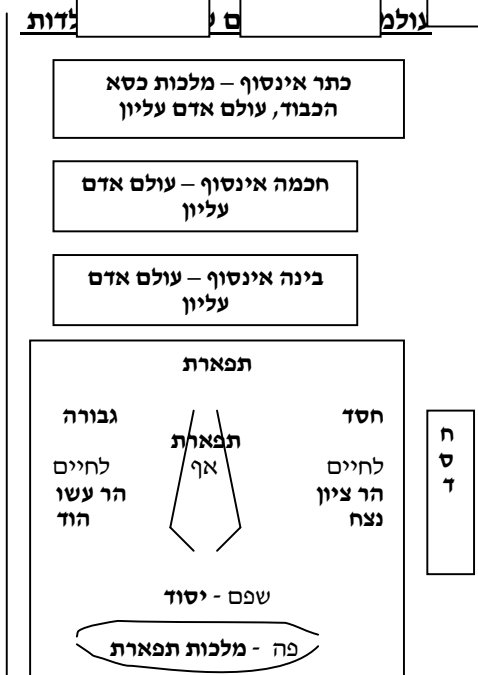
כמו כן, נאמר לי בחיזיון על מחשבת הבריאה, שהוא סיום התיקון של 49 יקומים, כמו אדם וחווה (אדם וחווה הם עולמות אביע בעולמות אינסוף). כלומר, הקב"ה ואמא שכינה עליונה ילדו (בעתיד) עוד בנים ובנות, סך הכל 7 בנים ובנות הנקראים מלכויות (זכר ונקבה ברא אותם). רק הבן הבכור (אדם) מתקן את כל העולמות שלו, כולל עולמות תפארת ומלכות. שאר היקומים מתקנים רק מעולם בינה שבתולדות ועד הכתר שבעולמות אינסוף. כל יקום כזה יולד 6 ילדים, שהם בנים ובנות, כפי שנאמר בספר בראשית פרק ה' פסוק ד': "ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמונה מאות שנה, ויולד בנים ובנות", כאשר כל מאה שנה משקפים מלכות, סך הכל 7 מלכויות, כולל אדם וחווה (הבנות הן שכינות הנקראות נשים) שהם יקומים מעולם עשייה שבתולדות ועד לעולמות הכתר שבאינסוף (כל הבכורים שבכל יקום מתקנים, כמו אדם וחווה, מעולמות עשייה ועד כתר עולם אינסוף). כפי שנאמר בישעיהו פרק ד': "והחזיקו שבע נשים (מלכויות) באיש אחד (הקב"ה) ביום ההוא לאמור, לחמינו נאכל ושמלתנו נלבש (יקומים), רק ייקרא שמך עלינו, אסוף חרפתנו", כלומר יהיו 7 יקומים (מלכויות), שכל אחד מכיל 7 יקומים נוספים, שהם יהיו בנים ונכדים לקב"ה ולאמא שכינה עליונה. סך הכל 49 יקומים שישתובבו מסביב לאבא קב"ה ואמא שכינה עליונה, סך הכל 50 עולמות. כפי שנראה בחיזיון היו 2 כדורים ענקיים משקפים את אבא קב"ה ואמא שכינה עליונה, והם זהרו באור עצום. מסביבם חגים 49 יקומים, שהם מיליארדי גלקסיות, כפי שנאמר בישעיהו פרק ס' פס' י"ט-כ': "לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף, ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך". זה הסיום הסופי של אותם יקומים,

סך הכל 50 יקומים, כפי שנאמר בספר בראשית פרק י"ח, פסוקים כ"ל-ל"ג, שנאמר בויכוח עם אברם אבינו על השמדת סדום ועמורה: אם יהיו 50 צדיקים האם תשמיד את העיר? (נ' – צדיקים – כל צדיק הוא ממונה הנקרא מלך). אם תוריד מהחמישים חמישה (המ'). ואם יהיו ארבעים (ס'). ואם יהיו שלושים (ל'). ואם יהיו עשרים (כ'). ואם יהיו עשרה (י'). סך הכל נ"ה המלכים. כמו בעולמות תחתונים, שכל עולם בנוי מ 50 עולמות גדולים ביותר, כך יהיה בעולמות עליונים, כלומר סיום התיקון של מחשבת הבריאה.

עולמות אבא אלוקי ישראל		עולמות אמא שכינה עליונה, מלכת השבת, מועדים וראשי חודשים, מלכת התורה, ישראל, שמים וארץ	
עולם הכתר	כתר	עולם המצח והכתר של אמא עליונה	בינה עולם הסוף
מוחות ושיער			
עולם חכמה עיניים ואוזניים	חכמה	מלכות העיניים והאוזן של אמא עליונה	תפארת עולם סוף
עולם מלכות הפה והאף של אבא קב"ה	בינה עולם הסוף	מלכות הפה והאף של אמא עליונה	מלכות עולם סוף
עולם הצוואר של אבא קב"ה	תפארת עולם הסוף		
עולם השדיים והלב של אבא קב"ה	מלכות עולם הסוף		
עולם הכבד והקיבה והנפש של אבא קב"ה	כתר אינסוף, כסא הכבוד עולם אדם עליון	אזור הצוואר של אמא עליונה	כתר אינסוף, כסא הכבוד עולם אדם עליון
בלוטות הזרע, הכליות והמעיים תחילת המעי הגס והצפק	חכמה, עולם אדם עליון	אזור השדיים והלב של אמא עליונה	חכמה, עולם אדם עליון
שלפוחית השתן והערמונית	בינה עולמות אינסוף, עולם אדם עליון	כבד וקיבה אמא, עליונה משקף נפש	בינה עולמות אינסוף, עולם אדם עליון
תפארת – עולם והנמרים	תפארת – עולם והנמרים	עולמות רחם אמא עליונה ובו העובר, נשמות אדם וחיה	תפארת – עולם והנמרים
מלכות אינסוף עולם הנשר	מלכות אינסוף עולם הנשר	עולמות מוביל לרחם אמא עליונה, מדבר פראן, הר שניר וחרמון	מלכות אינסוף עולם הנשר
עולמות רגליים	כתר שבתולדות, מחבר עולמות אינסוף ותולדות עולם השור – יחידה	עולמות ערווה ופתיח נידה אמא עליונה, הר אדום, הר שעריר ראש אמנה	כתר שבתולדות, מחבר עולמות אינסוף ותולדות עולם השור – יחידה
כף רגל אבא קב"ה	תפארת		
נצח	נצח	נצח	נצח
אצילות שבתולדות, חכמה- נשמה + גוף עולם חיה	אצילות שבתולדות, חכמה- נשמה + גוף עולם חיה	עולמות רגליים אמא עליונה	אצילות שבתולדות, חכמה- נשמה + גוף עולם חיה
ה	ה	ה	ה

ע
ו
ל
מ
ו
ת
א
י
נ
ס
ו
ה

עולמות התולדות

כתר
 ערוה ופתחי נידה אמא עליונה

חכמה - אצילות
 עיניים, אוזניים, מצח, מוחות ומעלה

בריאה - בינה
 פנים, מהעיניים ומטה, כולל חלק מהצוואר

צמצום אדם וחיה כדי להביא תולדות

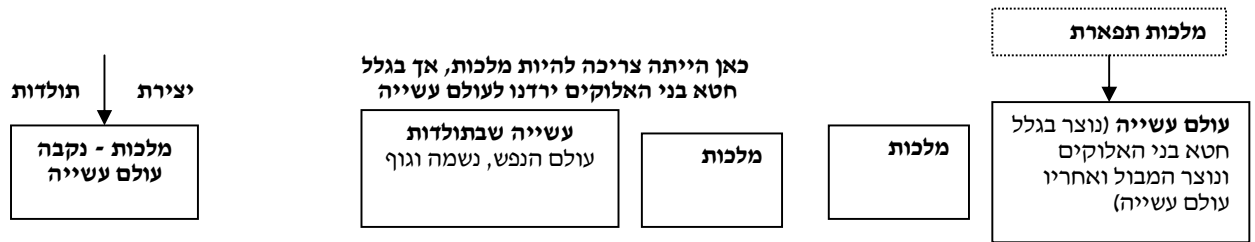
גבורה	תפארת	חסד
הוד	גוף + שוקיים	נצח
יסוד-אות ברית הודש		

צמצום אדם וחיה כדי להביא תולדות

תפארת שבתולדות	יסוד
עולם הרוח, נשמה וגוף	

צמצום אדם וחיה כדי להביא תולדות

תפארת שבתולדות	יסוד
----------------	------

נאמר שהקב"ה ברא עשר דרכים כדי להגיע לעולמות עליונים, מכיוון שעולמות עליונים אינם יכולים להתגלות אלא באמצעות דרכים אלה, שבהן היה הסתר פנים של הקב"ה בזמנים שונים, ומכיוון שהקב"ה מחבר את הספירות ביחד בסוף הדרך (זמן הגאולה) בספירות אלה מצוי צמצום האור האלוקי, לכן הקב"ה נמצא בפנימיות של כל ספירה וספירה (דרגות שונות של עולמות), וכל המחבל באחד מעולמות אלה נחשב כפוגם באחדותו של הקב"ה. לכן יש לעשות כל מצווה בצורה הכתובה בתורה, ואת הבנת שורש המצווה שניתנה למשה בסיני ייתן המשיח לאחר שהקב"ה יסביר לו שוב כמו במעמד הר סיני את סיבת הסיבות לכל מצווה ומצווה.

עשר הספירות יורדות לעולם בסדר מסוים, חלקם בקווים ארוכים (= עולם תפארת) כלפי מטה או מעלה וחלקם בקווים קצרים ובינוניים. הקווים הבינוניים הם עולמות החסד שבקו המגן דוד, כלומר **קו ימין** – חכמה, חסד, נצח, הנקראים **בינוניים**. **קו שמאל** – בינה, גבורה, הוד, הנקראים **קצרים**. **קו אמצע** – כתר, תפארת, יסוד, ומלכות נקראים **ארוכים**. הקווים הארוכים שבאמצע המגן דוד מתחברים לעולם יותר גבוה בנקודת הכתר, כלומר הוא כתר לעולם הזה ומלכות לעולם גבוה יותר וכן מלכות שהיא מלכות לעולם זה וכתר לעולם נמוך יותר. לדוגמה בית בין שתי קומות, התקרה של קומה א' היא כתר לאותה קומה, ומלכות, דהיינו רצפה בקומה השנייה ולכן קו אמצעי זה הוא ארוך כי הוא מגיע ומחבר בין העולמות.

הקווים הקצרים (צד שמאל) והקווים הבינוניים (צד ימין) מחברים בין הספירות כמו עקידת

יצחק אבינו, שבו קו החסד, הנקרא אברהם אבינו, עוקד את קו שמאל, הנקרא יצחק אבינו. הקו האמצעי נקרא גם צינור מטאפיזי המחבר שמים וארץ בין כל הספירות כגון בין עולם עשייה לעולם תפארת. כיוון שהקב"ה הוא ריבון העולם הוא אשר קובע את החוקים ואין יצור או מהות (מלאך) בעולם שמותר לו לשנות את החוקים (ראה את סיפור הנחש עם אדם וחווה או המלאכים ששכבו עם בנות האדם ויצרו את כוח מלאכי הטומאה שהם עמלקים, רפאים, נפילים, זמזומים וכד') משום שהדבר יוצר שיבושים בעולמות השונים. כל נשמה ונשמה נמצאת ושייכת לעולם מסוים (שורש נשמתו) הקשור לאיברים בגוף האדם העליון. שיבושים אלה שיצרו המלאכים שנוצרו בחטאי האדם יוצרים פגמים באיברים של האדם העליון בעולמות עליונים. עולמות עליונים בעולמות אין סוף קשורים בקשר הדוק עם עולמות התולדות, שהם עולמות המלאכים באינסוף, והם גם שורש הנשמות בעולמות התולדות, נשמות אלה מעוברות בבני אדם וכליהם (גוף). בחטא האדם הראשון ואשתו חווה נוצרו עיוותים בעולמות תחתונים, הנקראים עולמות התולדות, נוצרו גם עיוותים בעולמות עליונים, הנקראים עולמות אין סוף. גם במעשינו אנו יצרנו שיבושים ועיוותים בעולמות אלה ולכן צריכים לתקן את כל העולמות האלה, הנקראים רוח ה', שהם עולמות אין סוף ועולמות התולדות, לפני שנהיה בהרמוניה שלמה עם היקום, כפי שנאמר בשיר השירים (פרק ו' פס' י') "**מי זאת הנשקפה כמו שחר** יפה כלבנה ברה כחמה איומה כנגדלות", ופירושו מספר הגאולות שיעברו בני ישראל והעולם כולו בעולמות התולדות תחילה ואח"כ בעולמות האין סוף שהם שורשי נשמתנו.

העולה כמו שחר – זו היא יציאת מצרים, שחרור מעולם העשייה ופתיחת עורלת עולם עשייה וכן תיקון עולם תפארת (שחר).

יפה כלבנה – הירח במלואו, ללא צמצום יותר, וזה עולם הנשמה וגאולת עולם בינה ע"י משיח דוד. השמש תהיה חזקה יותר, הארץ והירח ישנו זווית מהשמש, והשמש תאיר על הלבנה כך שהיא תהיה תמיד מלאה. וכדי לחדש חודשים, שנאמר בישעיהו פרק ס"ו פסוק כ"ג "והיה מידי חודש בחודשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות ל-ה'".

ולכן כאשר הלבנה במלואה כיצד יחדשו חודשים? ישנן שלוש שיטות שאותן יישם הקב"ה:
א. כפי שאמר רבן שמעון בן גמליאל שאמר שסיבוב הלבנה הוא 29.5 ימים ועוד תשצג חלקים מ-1080 חלקים, כלומר לכל חודש יהיה זמן משלו.

ב. יהיה כתם שחור בירח בתחילת החודש במשך יומיים (מפי הגבורה).

ג. בכל המקרים יודיעו למשיח מספר שעות קודם מתי יהיה תחילת החודש.

ככל שאנו עולים בגאולות, הירח יאיר חזק יותר ואי אפשר יהיה להסתכל עליו, והמלאכים יודיעו לאנשים הממונים על תחילת החודש. בראשי חודשים, כמו בשבת, יורדת כל הפמליה של מעלה, הקב"ה ונשותיו "שכינה עליונה ושכינה כנסת ישראל לפקוד את מלכותם, וצאצאיהם".

ברה כחמה – המשך גאולת משיח דוד. הלבנה תאיר כשמש והשמש תאיר כאור שבעת הימים, עד עולם הנשר שבעולמות אין סוף, כלומר בכתר של עולם אדם קדמון, ובו נתחיל את חיי הנצח כאשר כבר בעולם כתר שבאצילות שבעולמות התולדות דוד הופך ממלך לנשיא ישראל, **והקב"ה יורד למלך**, ואז נראה אותו כפי שנאמר בישעיהו פרק כ"ה: "זה אלוהינו אשר קיוונו לו".

איומה כנגדלות – השמש והירח יאירו באחידות: שני המאורות כאור שבעת הימים עד להגעתנו לשורש נשמתנו בעיניים, באוזן ימין, בתעלה הימנית של האף ובלחיים הימניים. צד שמאל של האף, אוזן שמאל ולחיים שמאל יהיו לחלק מבני עשו, כי בתחילה יעקב ועשו היו שווים. כשקנה יעקב את בכורת עשו הוא קנה גם חלק במלכות, שהיא אזור האף, בתעלה הימנית, ובלחיים הימניים. לא רק בניזיד עדשים קנה את העולמות האלה אלא גם במתנות שנתן לעשו. כל מתנה כמו: בהמות, צאן, גמלים וחמורים היא קניית עולמות שונים בעולמות המלכות (ואותם אפרש בספר בראשית ב"ה).

הגאולה האחרונה – תתמש כאשר נגיע לשורש נשמתנו בעיניים, באף, בשמע, בלחיים וחלק מאיתנו יהיו באזור המוח. באזור המוח יהיו שרים ממונים, ושם גם שורשיהם של המלאכים מטטרוון, מיכאל, גבריאל, אוריאל ורפאל וכו'. כלומר הכרובים, שהם מלאכי עליון, ישכנו בתוך הכלים שהם בני אדם, ולאחר הסרת העורלה מאזור העיניים והמוח יוסרו המחיצות ולכן יגיע האור האינסופי מהקב"ה עצמו, והוא יתגלה מכיוון שיוסרו חלק מהמסכים ונוכל לראות, כמו אדם ראשון, מסוף העולם ועד

סופו, כפי שנאמר בפרק סי' בספר ישעיהו פס' י"ט "לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנה הירח לא יאיר לך והיה לך ה' לאור עולם ואלקיך לתפארתך".

ובסיום הגאולות כאשר הספירות, הנקראות עשרת התיקונים, תהיינה מתוקנות, יהיו אברי האדם, תחתונים ועליונים, מתוקנים ואז ירד האור האלוקי דרך הספירות המתוקנות דרך הקווים: חסד = זרוע ימין, גבורה = זרוע שמאל, תפארת = הגוף, נצח = שוק ימין, הוד = שוק שמאל, יסוד = אות ברית קודש וע"י הספירות העליונות שהם חכמה = מח, מחשבה הנקראת אונה ימנית, בינה וזה מחשבה שמאלית שיורדת ללב והנקראת אונה שמאלית, מלכות עולם הנשמה, שהוא עולם הבינה, הנקראת עולם הפה, שהיא תורה שבעל פה.

אנו קוראים למלכות עולם הפה כך כי מי שמתקן את נשמתו מגיע לעולם זה, ומתחילים להתגלות לו סתרי תורה ועולמות עליונים יותר, שאליהם מגיעים בחזוניתיהם נביאים וכוהנים גדולים או ממונים בכירים בכוהנים, נקראים בית אב (שאת שמות ראשיהם יצר דוד ע"י המשמרות שקבע וסידר, וכן בבית שני נוצרו בתי אב חדשים מאלו שעלו לארץ מבבל ופרס).

כתר עליון – היא הגאולה האחרונה שבו מאיר הקב"ה לכל העולמות ומתגלה בכל העולמות התחתונים, ולכן נאמר "מגיד מראשית אחרית" כיוון שהקב"ה יודע מלמעלה את התרחשות הדברים כפי שיהיו באחרית הימים.

כנגד עולם זה (כתר עליון) המוסתר כרגע מאתנו, כמו שאר העולמות המוסתרים מאתנו, וכנגד עולם החכמה אנו מניחים את התפילין העוזרים לנו להסיר את העורלה באזור זה.

על מנת לפתוח את כל הדרכים ולתקן את כל העולמות עלינו לתקן את חטא אדם ראשון ואשתו, אשר גורשו מגן עדן, שסגר את כל הדרכים והשערים לעולם אצילות שבעולמות תולדות ועולם אצילות שבעולמות אין סוף, שהם המוח הימני והעניינים. רק בגאולה הסופית יהיה הקב"ה בגילוי פנים (מעולם הכתר שבעולמות אצילות שבעולמות התולדות). האדם משול לאילן (אילן בגימטריה = הויה + אדנות), שיקבל את המים, שהיא התורה, ישירות מעולם אצילות, כפי שנאמר "כי האדם עץ השדה"

אדם בגימטריה הוא "מה" שהם שם הויה במילוי אלף, כלומר האות הראשונה מהויה היא יוד המסמלת **עולם אצילות העליון**, שהם עולמות הכתר והחכמה בעולמות האין סוף. הא הראשונה **מסמלת עולם בינה עליון**, שהם עולמות בינה, תפארת ומלכות, שהם עולמות אדם עליון, עולמות האריה, הנמרים ועולם הנשר בעולמות אין סוף.

ואו מסמלת **עולם תפארת**, שהם עולמות השור (אדם קדמון) ואצילות שבעולמות התולדות.

הא אחרונה **מסמלת עולם מלכות**, שהם עולמות בינה, תפארת ועשייה שבעולמות התולדות. $י+ו+ד + ה+א + ו+א+ו + ה+א = מ = ה = גימטריית המילה "א+ד+ס"$.

"אדם" נקרא **אדם מתוקן**, מלכות נקראת גם "אדנות" (אדני) שבגימטריה "סה" ששווה ערך לו היא המילה "היכל", כלומר "היכל המלכות", ולכן מקבל הוא מים (= תורה) מעולם אצילות ועד היכל המלכות וכולל.

בספר ישעיהו פרק סי' פסוקים א' ד' כתוב: "קומי עורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח... .. כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים, ועליך זרח ה' וכבודו עליך יראה".

"כבוד השם", כפי שנאמר גם בחזיון מרכבת יחזקאל פרק א' פס' כ"ח: "ומראה הנוגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ... ואראה ואפול על פני", כבוד ה' הוא תיקון כל עולמות החכמה והכתר שבעולמות אין סוף שהם רק חלק מעולמות ה'. בעולמות החכמה והכתר, שבעולמות אין סוף, יושב כסא הכבוד העליון, שהוא מושב ה'. מעל כל זה יש עוד עולמות מעבר לאינסוף, וככל שעולים בעולמות, הנשמה, שהיא המהות (מלאך), מקבלת כוח אנרגטי חזק יותר כי ככל שיורדים בעולמות מצטמצמת האנרגיה, שהיא כוחו של המלאך או הנשמה, ולכן אין סוף לתבונתו וכוחו של הקב"ה שנמצאים גם מעבר לעולמות אין סוף. חלק זה למדתי מפי הגבורה. משיחים נביאים לעתיד לבוא יקבלו הסברים נוספים. הנשמות תהיינה גבוהות יותר משום שכפי שנאמר. ככל שמתקנים יותר עולמות הכוח המטאפיזי העצור בעולמות אלה, הנקרא "מסכים", מתגלה והנשמות שהם המלאכים מזדככים יותר ועל ידי כך מתקנים עוד עולמות, ואין יותר מלאכי טומאה שיחצצו בינינו לקב"ה.

עולמות עליונים – הם עולמות הנשמות שהם עולמות המלאכים מעולם אצילות. הנשמות נקראות "כרובים", שהם מלאכי עליון – מעולם מלכות (נשר), שרפים וכל הממונים בכל העולמות הם כרובים, שרפים, אראלים, חשמלים וכדומה. כל ירידה בעולמות היא צמצום המלאכים, הנקראים נשמות. לפי מספר הכנפיים אפשר להבחין באיזה עולם נמצאים המלאכים (נשמות).

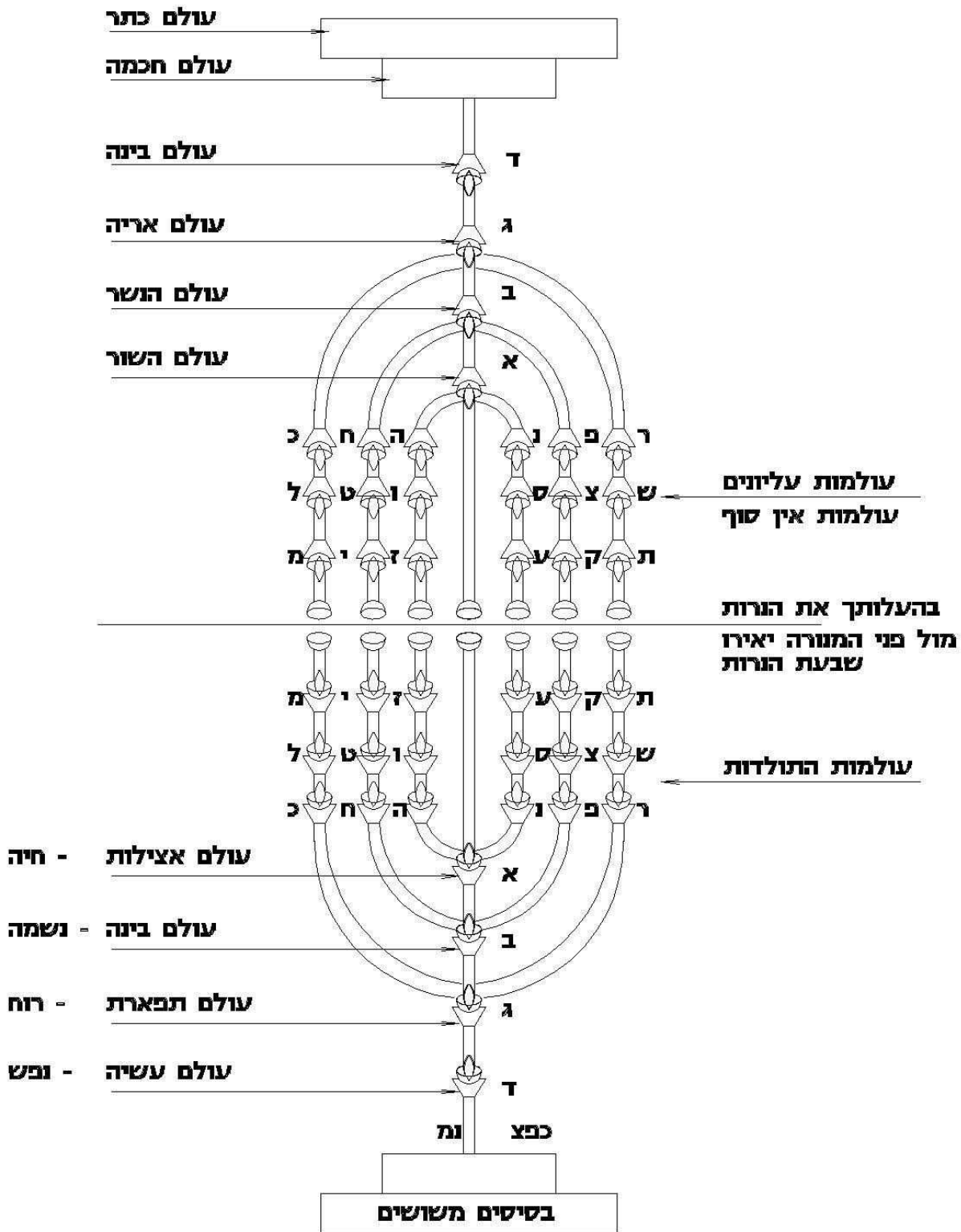
עולמות התולדות – הם עולמות האדם התחתון, שהם כלים לנשמות עליונות, הנקראות מלאכים. מעולם השור, הנקרא עולם יחידה, נהפוך לחיי עולם הנצח, כלומר מכתר עולם יחידה ומעולם אצילות שבתולדות, משיח דוד יהפוך ממלך לנשיא (יחזקאל ל"ז) ומעולם החיה (אצילות) נראה הקב"ה, שנאמר "זה אלוקינו אשר קיוונו לוי" (ישעיהו פרק כ"ה).

עולם כתר
עולם אצילות
עולם בינה
עולם אדם עליון
מכתר עולם אריה
עולם תפארת
עולם הנשר
עולם מלכות
עולם האריה
עולם תפארת
עולם הנשר
עולם מלכות

עולמות תולדות :
עולם אדם קדמון
עולם השור.
עולם יחידה
עולם אצילות
עולם חיה
עולם בינה
עולם הנשמה
עולם תפארת
עולם הרוח

עולם עשייה = עולם הנפש

**בהעלותך את הנרות
אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות .**

רְבוּן עֲלֵמִין, אַנְתְּ הוּא עֵלֶת הָעֵלּוֹת וְסִבַּת הַסְּבוּת
דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ. וְהוּא
נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא.
וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא (דְּגוּפָא) מְכַל מַה
דְּלָגָא וְלִבְר. וּבְרַאת שְׁמִיא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת
מְנַהוֹן שְׁמִשָּׂא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבִּיא וּמְזִלִי. וּבְאַרְעָא

אֵילָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵדֶן וְעֵשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין
וְנוֹנִין וְבַעֲרִין וּבְנֵי נְשָׂא. לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן
עֲלָאִין וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיךְ
אֲשְׁתְּמוּדְעֵן מְעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית דְּיַדְעַ בְּךָ כְּלָל.
וּבְר מְנַךְ לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתְּ
אֲשְׁתְּמוּדְעֵן אֲדוֹן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית
לִיה שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אֲתַקְרִיאוּ מְלֹאכִיא. וְאַנְתְּ
לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתְּ הוּא מְמֵלָא כָּל שְׁמַהֲן
וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְכִלְהוֹ. וְכַד אַנְתְּ תְּסַתְּלֵק
מְנַהוֹן. אֲשְׁתְּאַרוּ כְּלָהוּ שְׁמַהֲן כְּגוּפָא בְּלָא
נְשְׁמָתָא. אַנְתְּ חַכִּים וְלֹא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אַנְתְּ
הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָא. לִית לְךָ אַתְר
יְדִיעָא. אֲלֵא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תְּקַפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי
נְשָׂא. וְלֹאחֲזָאָה לֹון אִיךְ אַתְנַהֲיג עֲלֵמָא בְּדִינָא
וּבְרַחְמֵי דְאִינוֹן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן
דְּבְנֵי נְשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא
דְּאַמְצִיעִתָּא. צְדָק מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא מְאֻזְנֵי צְדָק
תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הִין צְדָק אֹת בְּרִית. כְּלָא

לְאַחֲזָאָה אִיךְ אַתְנַהֲיג עֲלֵמָא. אֲבָל לֹא דְאִית לְךָ
צְדָק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין. וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ
רַחֲמֵי. וְלֹא מְכַל אֲלִין מְדוּת כְּלָל. קוּם רְבִי
שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוֹן מְלִין עַל יְדֵךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא
אִית לְךָ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדֵךְ מַה דְּלֹא
אַתִּיהִיב רְשׁוּ לְגַלְאָה לְשׁוּם בְּרַ נֶשׁ עַד כְּעַן:

תרגום:

ריבון העולמים: אתה עלית העילות וסיבת הסיבות המשקה את האילן ע"י אותה נביעה, ואותה נביעה היא כנשמה לגוף שהוא חיים לגוף, ובך אין דמיון ואין דיוקן מכל מה שבפנימיות ובחיצוניות. ובראת

שמים וארץ והוצאת מהם שמש וירח וכוכבים ומזלות, ובארץ בראת אילנות ודשאים גן עדן ועשבים והוצאת חיות ובהמות ועופות ודגים ובני אדם, להכיר ולידע על ידם את עולמות עליונים. איך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים? ואיך יתוודעו זה לזה עליונים ותחתונים? איך ידע וישיג השגה (הבנה) בך כלל? זולתך אין כמוך בעליונים ותחתונים, ואתה מתגלה ומתוודע כעליון על הכול ואדון על כל העולמות, וכל ספירה יש לה שם ידוע ומוגדר ועל שמים נקראים המלאכים, אבל אתה אין לך שם ידוע מסוים כי אתה ממלא את כל השמות ואתה הוא שלמות היקום, וכאשר אתה מסתלק מהם נשארים כל השמות כגוף ללא נשמה. אתה הוא חכם ולא בחכמה ידועה ומוגדרת, אתה מבין ולא בבינה ידועה ומוגדרת, אינך מוגדר כמקום ידוע ומסוים, אלא להודיע ולגלות את כוחך וחילך לבני אדם, ולהראות להם כיצד מונהג העולם: בדין וברחמים. שהם צדק ומשפט כפי מעשיהם של בני אדם. דין הוא גבורה, משפט עמוד האמצע (מאזניים) צדק מלכות הקדושה מאזני צדק שהם שני סומכים, תומכי אמת. הין צדק (בהשאלה משקל או נפח) הוא אות ברית קודש, והכול כדי להראות כיצד מונהג העולם. אבל לא שיש לך צדק ידוע מוגדר שהוא דין, ולא משפט ידוע ומוגדר שהוא רחמים ולא מכל המידות האלה כלל. קום רבי שמעון ויתחדשו על ידך, שהרי הרשות נתונה לך לגלות הסודות הטמירים והנעלים על ידך מה שלא ניתנה רשות לגלות לשום אדם עד עתה.

הסבר:

רבינו העולמים הקב"ה מעל לכל העולמות שברא וכמו גן הוא משקה את כל העולמות במימיו שהם מי התורה המהווה את כוח החיות של הנשמות והיקום כולו. הקב"ה ברא עולמות עליונים ותחתונים עם כל הדברים הכלולים בהם: שמש, כוכבים, ירח, ארץ, מים, שמים וכו', ובאמצעות העולמות העליונים ניתן להתוודע וליצור קשר בין עולמות עליונים ותחתונים. לקב"ה אין כלל דיוקן או צורה, הוא יחיד ואין כמוהו לא בעולמות עליונים ולא בעולמות תחתונים והוא מתגלה כעליון על כולם וממלא את כל העולמות. הקב"ה מתגלה בצמצום בספירות השונות והמלאכים הממונים על הספירה נקראים על שם הספירה, כלומר צמצומו של הקב"ה בעולמות השונים יוצרים מלאכים ממונים שהם חלק מעצמותו בצמצום בעולם זה. **לדוגמה:** המלאך גבריאל מסמל גבורה על שם הצמצום והוא מסמל את הדינים בתורה הנקראים גם מלכות.

אך לקב"ה אין שם מוגדר משום שהוא מכיל בתוכו את כל העולמות העליונים ותחתונים, ולכן עם חסרונו של הקב"ה בעולמות מסתלק גם כוח החיות בעולמות אלה כמו הנשמה המסתלקת מהגוף.

את חכמתו, בינתו ומקומו של הקב"ה אי אפשר להגדיר בהגדרה אנושית מקובלת, אך הימצאותו נועדה כדי לגלות לבני האדם כיצד מונהג העולם בשני עולמות של תפארת ומלכות (דין ורחמים) שני העולמות הם כשני הכרובים בארון הברית: מיכאל, השר בתפארת, וגבריאל השר במלכות בעולמות אין סוף, ולא סנדלפון, שהוא שר הטומאה, שהוא חלק מסמאל, כלומר צמצומו של המלאך סמאל.

המלאכים מיכאל וגבריאל הם חלק מנשמת אדם ראשון, ולכן שני הכרובים בארון הברית הם המלאכים מיכאל וגבריאל, שהם נשמת האדם הראשון, והם בעלי שתי כנפיים, כי הם עדיין לא מתקנים. לאחר התיקון יהיו המלאכים ללא כנפיים, כפי שנראה במלאך מטטרון שהוא כבוד השם במרכבת יחזקאל, המלאך מיכאל ממונה על עולמות הזכר (תאי זרע), כלומר הוא אחראי להורדת הנשמות דרך הזרע. המלאך גבריאל ממונה על עולמות הנקבה, מקומו במדבר פראן (שהוא המעבר לרחם), כלומר הוא משגיח שהזיווג בין הזכר לנקבה יהיה בקדושה, כי הוא המלאך הממונה על דיני התורה. ולכן תיקון נשמותינו הוא כמו תיקון הנשמות שהם שורשי המלאכים נגיע לשורש המלאכים בעולמות אדם עליון ויתקנו את עולמות המלאכים ויתאחדו לאחד (נשמות ומלאכים).

מאזני צדק הוא זעיר אנפין (פרצוף קטן שהם עולמות תפארת ומלכות) המראים לנו את הנהגת העולם.

הצדק עצמו אינו ניתן גם הוא להגדרה מדויקת משום שאין "דין מוגדר" ואין "רחמים מוגדרים". הכול משתנה בהתאם לנסיבות. ככל שהרמה הרוחנית גבוהה יותר הרחמים גבוהים יותר, כי כאשר הדינים גבוהים יותר, הרמה הרוחנית של האנשים נמוכה יותר הרחמים גבוהים יותר, כי כאשר הדינים גבוהים יותר, הרמה

הרוחנית גבוהה יותר ואנו עולים בעולמות ומתקרבים לקב"ה, שהוא אש אוכלה, אם אין אנו מתנהגים לפי חוקי התורה.

את המתרחש בעולמות עליונים מודיע הקב"ה רק כאשר הוא רוצה שיווצר קשר בין עולמות עליונים ותחתונים. חלק מהסודות נגלו לרבי שמעון בר יוחאי והוא העביר חלק מהם הלאה. עם הסתלקותו, לקח עמו רבי שמעון בר יוחאי חלק גדול מסודות התורה והשאיר בקושי עומר מכל הידע שלקח לעולמות עליונים.

בספר הזוהר נאמר כי אף שרשב"י גילה את סודות המרכבה העליונה וסדרי העולמות וירידת השפע, יישארו סודות אלו עלומים ומכוסים עד בוא דור אחרון, שהוא דור המשיח. רבי יהודה מתלמידיו של רשב"י נרדם יום אחד תחת אילן וראה בחלומו ארבע כנפיים מתוקנות, ורבי שמעון בר יוחאי עולה על גביהן ובידו ספר תורה עם כל סודות התורה והמרכבה: הדרש, האגדה, הרמז, והסוד והוא עולה השמימה ושוב אינו נראה. כאשר הקיץ מחלומו אמר: ודאי שנפטר רבי שמעון ועלה לגנוי מרומים והסתלקה החכמה מן הארץ, וחבל ואסון לדורנו שאותה אבן טובה שעליה סמכנו על ידע העליונים ותחתונים אבדה מאיתנו. הלך רבי יהודה אל רבי אבא וסיפר לו חלומו. הניח רבי אבא את ידיו על ראשו, בכה ואמר: רבי שמעון ריחיים שְׁטַחְנו מִן כָּל יוֹם, והיינו מלקטים ממנו מלא חופנים כנאמר: הממעטי אסף עשרה חמרים, ועתה הרחיים והמן נסתלקו, ולא נשאר בעולם מאותו המן. תן לנו רק צנצנת אחת שנאמר: "קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני למשמרת."

ואף אותה צנצנת שנשארה בידינו אין אנו רשאים לעסוק בה אלא בצנעה ולא בגלוי עתה מי יכול לגלות רזין ומי יודע אותם (זוהר חלק א' דף ריז דף א').

אכן מיום פטירת רשב"י הלכה תורת הנסתר הלוך וחסור, ויסכרו מעיינות החכמה הנעלמה עד שברבות הימים נשתכחה כמעט כליל ולא נשתירו בידי שרידי הדורות אלא רמזים מקוטעים בלבד בחכמה מפוארת זו. כבר בדורו של רשב"י, סמוך לפטירתו, נשכחו דברים רבים עד כדי כך נשתנה המצב וירד פלאים, נשכחה חכמת הקבלה כמעט כליל, ולא נשתירה אלא ברמזים וראשי תיבות ופרקים קצרים בידי יחידי הדורות, והם ששמרוה והעבירוה בלחישה מפה לאוזן שומעת ליחידי סגולה הנבחרים שבחכמי הדור, ואף זאת לא בשלמות, אלא ראשי פרקים מקוטעים. ואם נפטר חכם קבלה בדמי ימיו, נשתכחו החלקים המועטים בזוהר גם ממקומות אלה, ולכן אמר רשב"י **שסודות התורה לאמיתה ירדו עם בואו של המשיח**, וכמו משה רבנו יוריד את ההסבר שהתכוון הקב"ה על כל מצווה וכל מצווה. איזה עולמות היא מתקנת, ומה פירושה – ולפי זה ייקבעו ההלכות הנכונות והפירושים הנכונים.

קם רבי שמעון פתח ואמר: "לך יהוודה ^{אמר}
הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד".
עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא
אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר".
אלין אנון צדיקיא דאנן מסטרא דהוא דאתמר
בה: "אני ישנה ולבי ער". ולאן אנון מתים.
ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו שוכני
עפר". רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו
לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא.
דעד כען צדיקיא כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון.
מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא
מהימנא ויימא ליה: קום רעיא מהימנא, דהא

עלך אתמר: "קול דודי דופק" לגבאי בארבע
אתון דיליה. ויימא בהון: "פתחי לי אחותי רעיתי
יונתי תמתי". דהא "תם עונך בת ציון לא יוסיף
להגלותך". "שראשי נמלא טל". מאי "נמלא
טל"? אלא אמר קדשא בריך הוא: אנת חשבת
דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא
דילי ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל
זמנא דאנת בגלותא. הרי לך סימנא: "שראשי
נמלא טל", ה"א שכינתא בגלותא. שלימו דילה
וחיים דילה איהו טל. ודא איהו אות יו"ד ואות
ה"א ואות וא"ו. ואות ה"א איהי שכינתא דלא
מחשבן ט"ל, אלא אות יו"ד ואות ה"א ואות וא"ו
דסליקו אתון לחשבן ט"ל. דאיהי מליא
לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם
רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה. עד כאן רוא
דיחודא. "ברוך יהוודה ^{אמר} לעולם אמן ואמן".

קס רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד וגו'. עליונים שמעו, אתם שוכבי חברון והרועה הנאמן עורו משנתכם, הקיצו ורננו שוכני עפר, אלו הם הצדיקים שהם מאותה דרגה ובחינה שבה נאמר, אני ישנה ולבי ער, והם אינם מתים, ולכן נאמר: "והקיצו ורננו".

תרגום:

רועה נאמן אתה והאבות הקיצו ורננו להביא להתעוררות השכינה אשר היא ישנה בגלות. כי עד עכשיו הצדיקים כולם שוכבים ושינה בחורי עיניהם. מיד נותנת השכינה שלושה קולות אל הרועה הנאמן ואומרת לו: "קום רועה נאמן" שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק" אלי בארבע אותיות שלו ותאמר בהם: "פתחי לי אחותי רעייתי, יונתי תמתי שהרי תם עוונך בת ציון לא יוסיף להגלותך שראשי נמלא טל". מהו נמלא טל? אלא אומר הקב"ה: את חושבת כי מיום שנחרב בית המקדש נכנסתי לביתי ונכנסתי לישוב (ארץ ישראל) לא כן הוא, כי לא נכנסתי כל משך הזמן שאת בגלות. הרי אין לך סימן שראשי נמלא "טל". האות ה"א היא שכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הם "טל", שזה יוד האו = לט ובגימטריה "טל", וה"א היא **השכינה שאינה בחשבון** "טל", אלא רק "יהו" שעולים מניין האותיות לחשבון "טל" אשר הוא ממלא את השכינה מהנביעה הנובעת של כל המקורות העליונים, מיד יקום הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו.

פירוש:

הקב"ה ממונה על כל העולמות וחיות כל העולמות בו. ועל מנת ליצור עמו קשר מבקש רבי שמעון כי האבות והאמהות הקדושים והמשיח יתעוררו משנתם משום שהם בדרגת הצדיקים שאינם מתים אלא רדומים ותפקידם לסגור על עם ישראל בפני אביהם שבשמים. עד שהרועה הנאמן מגיע אין מי שיעורר את האבות והאמהות הקדושים, לכן מבקש רבי שמעון בר יוחאי כי הקב"ה ייתן כח למשיחו על מנת שיעיר אותם משום שבזכות תפילות האבות והאמהות תתעורר השכינה הנמצאת בגלות, שכינה עליונה שהיא מלכת השבת והתורה והמועדים וראשי חודשים ושכינה כנסת ישראל, שהם אדם וחווה המתוקנים בכל העולמות ובגאולה זו שכינה כנסת ישראל מתוקנת בעולמות עשייה, תפארת ובינה, והמגלמים את שכינה כנסת ישראל בעולמות אלה הם יעקב ורחל. רחל אינה שוכבת במערת המכפלה, אלא היא בגלות, כרוּעָה, להביא את הצאן אל אביה שבשמים ביחד עם משה רבנו (משה רבנו הוא גלגול של יוסף בנה ומאוחר יותר הוא גלגולם של המלכים דוד ושלמה, כלומר הוא משיח בן דוד ומשיח דוד בשלב האחרון של הגאולות, כנאמר בבראשית: "ורחל רועה את צאן אביה לבן".

אביה לבן – הכוונה לאור של הקב"ה שהוא חסד (לבן = אור).

רעיה מהימנה = רועה נאמן, שהיא גילום של יעקב אבינו ואברהם אבינו ויצחק אבינו, המהווים את אדם הראשון בשלשה קוים, והמחבר את שלשת הקוים הוא יוסף בעולם יסוד וגלגולו הוא משה רבנו ואחר כך דוד המלך ושלמה, רק לאחר התפילה להתעוררות האבות והאמהות אשר הם מעירים את השכינה העליונה והתחתונה (חווה שרובה מעוברת ברחל אמנו). שכינה עליונה, ושכינה תחתונה יכולות לבקש את הגאולה בעולמות השונים, לאחר שהעירו האבות והאמהות את השכינות.

השכינה העליונה תקרא למשיח בשלושה קולות שהם שלושה קוים: חסד, גבורה ותפארת היורדים לנצח הוד ויסוד ומשם למלכות, שזה שלשה קוים בעולם תפארת וכן שלשה קוים בעולמות עשייה וכן שלשה קוים בעולמות בינה המהווים את הגאולה ההתחלתית עד מלכות עולם בינה, שמשם נפלו אדם וחווה בחטא עץ הדעת. התעוררות זו היא כדי לעורר את חלקי הנשמה, הנפש הרוח והנשמה בגוף האדם. הקריאה בשלושה קולות הם בזמנים שונים כפי שנראה לאליהו הנביא בחורב. באליהו הנביא היה מעובר משה רבנו בלכת אליהו לחורב, והיות ומשה רבנו ואליהו הנביא הם מבשרי הגאולה ומבצעה כי משה רבנו הוא המשיח הנקרא בן דוד ותפקידו היה לסיים את תיקון עולם עשייה, שתחילתה במצרים, ועולם תפארת, שהם תיקון עולמות הזכר והנקבה (במלכים א' פרק י"ט פס' י"א – י"ב) נאמר:

"ויאמר צא ועמדת בהר לפני ה' והנה ה' עובר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה".

שלושת הקולות האלה הם קודם הניקיון של העולמות ותיקון עץ החיים שנעשה ע"י המשיח ביחד עם אביו הקב"ה וצבא השמים (השכינות קוראות למשיח כדי שיתחיל בניקוי עולמות). בכל משימה של חיבור השמים והארץ הקב"ה חייב להיות בביצוע משימה זו (רוח ה' מעובר במשיח והוא עולם תפארת של הקב"ה, כלומר שזרוע ימינו):

המשיח כמייצג את האדם בארץ וצבא השמים והקב"ה בשמים וחיבורם כאחד ביחד עם שתי השכינות המהוות את שם הויה. הקב"ה הוא האות י', המסמל את עולם אצילות בעולמות אינסוף. האות ה', מסמלת שכינה עליונה, עולם בינה בעולמות אינסוף. האות ו', מסמלת את האדם משיח בעולם תפארת שבעולמות אינסוף. האות ה' האחרונה מסמלת את שכינה תחתונה בעולם מלכות שבתולדות (אבי"ע).

המשיח מעורר את האבות ואת האימהות כדי לבקש הגנות ורחמים מהקב"ה על עם ישראל כי מעשיהם של בני ישראל נמצאים במ"ט עולמות טומאה, ולכן מצבם קשה, ולפיכך אנו זקוקים להגנות ורחמים כי עולם חסד ייבנה משום שכולם חייבים רחמים משום שכולם חטאו. המשיח יקבל את המפתח לעץ החיים, יפתח את שערי גן עדן שמשם גורש האדם הראשון ואשתו ויסיר את החרב המתהפכת וישחרר את הכרובים מלשמור על הגן מפני כניסה של נשמה לא מתוקנת. ואז העולמות עד לגן עדן, הנקרא עולם בינה תחתון, יהיו פתוחים לשם גאולתם ותיקונם של חטאי בני האדם, ובמיוחד עם ישראל שנאמר: "ומחיתי את עוון ישראל ביום אחד" וכן נאמר: "בחרב יומתו כל חטאי עמי" (עמוס פרק ט' פס' י'), שנאמר: "כי אסלח לעוונם ולחטאתם לא אזכור עוד" (ירמיהו פרק ל"א פס' ל"א), ונאמר: "וגלתי בירושלים וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה" (ישעיהו פרק ס"ה פס' י"ט) וכן: "בלע המות לנצח ומחה אדוני ה' דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דיבר" (ישעיהו פרק כ"ה פס' ח'). זו הגאולה האחרונה בעולמות התולדות שבה הופך דוד המלך ממלך לנשיא והקב"ה יורד כמלך, כנאמר בישעיהו פרק כ"ה פס' ט': "ואמר ביום ההוא הנה אלוקנו זה קיוונו לו ויושיענו", ובחיי הנצח מתחילים את תיקון העולמות בעולמות אינסוף, הנקראים עולמות הנשמות.

בפתיחת שערי גן עדן יהיו הקב"ה וכל צבא השמים, וקול הקב"ה כקול שדי, מים רבים (גם קולם של כנפי המלאכים שבמרכבה וצבאותיו מסביב משמיעים קול מים רבים). ע"י מעשים אלה יעזור מלך המשיח לשכינה עליונה לחזור מהגלות ע"י חיבורה מחדש לבעלה אוהבה הקב"ה. הקב"ה יסיר את בגדיה הצואים שדבקו בה, עקב עוונותיהם של בניה ובנותיה, וילבישה בגדים צהורים וטהורים וישים עליה הגנות, כדי שחטאותיהם ועוונותיהם של הבנים והבנות לא יפגעו בה שוב, מה שמנע ממנה להתרומם מהקרע. המשיח יקבל ממנה את סמל מלכות השכינה העליונה בעולמות עשייה, תפארת ובינה שהוא שושנה מזהב, כנאמר בשיר השירים (פרק ז' פס' ג'): "בטנך ערימת חיטים סוגה בשושנים", זה איזור מלכות עולם תפארת, ונאמר בשיר השירים פרק ד': "שני שדיך כשני עופרים תאומי צביה הרואים בשושנים", שהם עולמות תפארת שבתפארת, וכן נאמר בשיר השירים פרק ב': "דודי לי ואני לו הרואה בשושנים". בהמשך, ינוקו העולמות מכל מלאכי הטומאה שנוצרו ע"י בני ישראל והעולם כולו, ובמיוחד בני האלוקים שמרדו בה' ביחד עם עוזה ועזאזל וחבורתם. יושמדו הרפאים והנפילים והזמזומים והאימים – כל אלה נשמות נמוכות מאד שנמצאות בעולמות פתחי הנידה שבעולמות עשייה והם נוצרו ע"י בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם, ממשכב זה נוצרו גם שדות, שהן מלאכיות טומאה גבוהות שמלכתם היא לילית, שנוצרה גם היא מחטא זה. וכן יתוקנו עולמות עליונים ויוסרו עורלות שונות שנוצרו ע"י בני האדם וגם אלה שנוצרו ע"י חטא האדם הראשון ואשתו. תיקוני העולמות יהיו ע"י בני האדם, כולל אלה שנוצרו ע"י חטא האדם הראשון ואשתו. תיקוני העולמות יהיו עד עולמות הכתר בעולמות אין סוף, כדי שיהיה רצף בין כל הגאולות השונות. ייוצרו הגנות אל חוזרות לכל העולמות כדי שלא ניכשל שנית בעוונותינו ולא נעוות חזרה את העולמות כפי שעשינו במעשי ידינו מאדם ראשון ועד עתה. ינוקו עולמות תחתונים, מתחת לעולמות עשייה, יבוערו כל מלאכי הטומאה, יושמדו תנין, רהב, לויתן, נחש בריח ולויתן נחש עקלתון, ויושמדו כל הממונים של מלאכי הטומאה, חיליהם וקציניהם שהם העמלקים והכנענים וחלק מהעמונים והמואבים. הקב"ה ימחול לה לאשתו השנייה שהיא שכינה כנסת ישראל.

המשיח ימשיך בניקוי עולמות תחתונים וחיבור של שכינה עליונה ושכינה כנסת ישראל עם הקב"ה ועולמות תחתונים משום שהקב"ה נמצא בגלות יחד עם אימותינו השכינות.

כל עוד השכינה בגלות, שהיא האות "הא", אי אפשר לתקן את חטא האדם הראשון משום שגימטרייה "יהו" במילוי "אלף" הוא "טל", ורק ע"י החזרת השכינה שהיא האות "הא" נמצא תיקון האדם שלם ועל כך נאמר בישעיהו פרק כ"ו פסוק י"ט: "הקיצו ורננו שוכני עפר, כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל". וזה לאחר תיקון וניקוי כל עולמות התולדות.

אדם בגימטרייה הוא "מה" שהוא "טל" = "יהו" ועוד "הא" וביחד מהווים את גימטריית "מה" = "אדם" מתוקן הנקרא "אדם" שהם "יוד קא ואו קא", ולכן האדם הוא צמצום אלוקים בעולם תפארת הנקרא רוח אלוקים בעולמות תחתונים ועליונים. כל העולמות הם עולמות מקבילים, ולכן כל עולמות התולדות ועולמות אין סוף נקראים רוח האלוקים בעולמות השונים לפני התיקון, ואחר התיקון ייקרא כבוד ה' כי עולמות התיקון יכללו גם את עולמות כתר באינסוף.

רק אחרי קריאתה של השכינה העליונה יקום המשיח אשר יהיו מעוברים בו האבות הקדושים וגם משה רבנו בכל מעלות נשמתו שהם נפש, רוח נשמה חיה ויחידה. את הנפש של משה ישחרר המשיח ע"י הריגת המלאך **דומא** שנוצר מחטא העגל ומחטא המרגלים וחטא בעל פעור, ולכן מופיע המבשר, אליהו הנביא שהוא פנחס הכהן שהרג את זמרי בן סלוא בחטא בעל פעור ("דומא" הן אותיות "אדום" שהם דינים קשים שנוצרו מחטא העגל, המסמלים את צד שמאל), ומקום הנפש של משה נמצא בגיא פעור ששם חטאו בני ישראל בחטא אות ברית הקודש שהם עבודה זרה בדיוק כמו עגל המסכה שעשו בני ישראל בחורב, משום שעבירת עריות הן הלכות של עבודה זרה. ועל כן חיבור שמים וארץ, שהיא הגאולה, וסיומה יהיה במפגש מחדש של אליהו הנביא שהוא פנחס הכהן, שהרג את זמרי בן סלוא בחטא גיא פעור, ששם קבור משה רבנו השומר על דומא, כפי שנאמר בספר דברים פרק ל"א פס' ו': "ויקבור אותו בני בארץ מואב מול בית פעור", וכנאמר במדרש (עם לועז והתוספות במסכת סוטה וספרי) שמשה נקבר שם, כי בכל שנה המקטרג בא לקטרג על עם ישראל אך בראותו את משה עומד מעליו הוא שב למקומו. כאשר המשיח יהרוג את דומא נפש משה רבנו תתעבר במשיח (מה שלא קרה ביחזקאל הנביא, שאמור היה להיות המשיח, כי הוא עיבור של משה רבנו ללא הנפש של משה רבנו. אילו הייתה הנפש מעוברת ביחזקאל הנביא, הוא היה המשיח בן דוד). ובמשיח יעוברו כל חלקי נשמתו של משה, ויבוא אליהו הנביא, שהוא המלאך רזיאל, ויבשר על בוא המשיח וזאת לאחר שהמשיח יטהר את כל העולמות העליונים והתחתונים מכל מלאכי הטומאה והעמלקים למיניהם. ע"י חיבור נשמות משה והאבות במשיח וחיבור עולמות עליונים ותחתונים יתוקן עץ החיים של עם ישראל והעולם כולו, כי האבות מהווים את האדם הראשון בשלשה קוים, עשייה, תפארת ובינה. עולם עשייה מתקן אברהם אבינו, המסמל את קו החסד, שנאמר בתהילים פרק פ"ט: "עולם חסד יבנה".

בברית בין הבתרים (בראשית פרק ט"ו פס' ח') אומר אברהם לקב"ה: במה אדע כי אירש את הארץ, והקב"ה משיב: "קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור וגוזל". בסדר הקורבנות בספר במדבר פרק כ"ח, נאמר שלכל פר' יש להקריב סולת בלולה, משקלה שלשה עשרונים של איפה בלולה עם חצי הין שמן.

לאיל, המסמל את עולם תפארת, מנחתו שתי עשרונים סולת בלולה עם שליש הין שמן, כאשר הכבש מסמל את עולם מלכות שבעולם עשייה ביחד עם העז, כפי שאנו מקריבים את קורבן הפסח. עז או כבש מסמלים את מלכות עולם עשייה, שסימלה מלכות מצריים. עם הכבש אנו מקריבים מנחה עשירית האיפה סולת בלולה עם רביעית ההין שמן. מלכות מצרים משקפת את עולמות פתחי הנידה בכדור הארץ בעולם עשייה (מצרים) שאותה מייצגים הכבש או העז, כנאמר בספר שמות פרק ט"ז פס' ובפסוק ל"ו נאמר: "והעומר עשירית האיפה הוא".

הנפש היא החלק הנמוך שבנשמה ומסמלת את עולם מלכות עשייה ולכן מנחתו עשירית האיפה. **האיל** שהוא כבש בוגר, מגיל שנה ומעלה, מנחתו שני עשרונים, כלומר הוא מייצג שני עולמות, שהם עולמות עשייה ותפארת.

הפר מנחתו שלשה עשרונים, המייצגים שלושה עולמות, עשייה, תפארת ובינה, הפר מסמל גם את עולמות אצילות ועולמות הכתר (שור).

בן בקר מסמל עולם כתר שבכתר שבעולם תפארת שבתולדות, ובעולם זה נמצאים מנהיגי ישראל (כאשר אנו נמצאים עדיין בעולמות עשייה עם גופנו), כנאמר בבראשית פרק מ"ח בצוואת יעקב ליוסף: "ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך", המציינים את עולמות הצוואר, שהם עולמות הכתר שבתפארת, וכן נאמר בספר שמות פרק ל"ב, שבו מבקש העם מאהרון שיעשה להם אלוקים אשר ילך לפניהם כי משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. בגמר התיקון, נשמות בני ישראל הגבוהות תהיינה בדרגת אלוקים, ולכן מוזכר כאן משה כאלוקים, ובהמשך נאמר: "ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באוזניהם ויביאו לאהרון ויקח מידם ויצר אותו בחרט ויעשהו עגל מסיכה". מכאן אנו רואים שאהרון ידע את הסמל של עולם הכתר שבכתר שבעולם תפארת, ששם מקומו של משה ועשה עגל מסיכה, כי העגל הוא מתחת לעולם מלכות שבעולם בינה, המסומלת על ידי פרה, שהיא נקבת הפר, הגבוהה מבנה העגל.

אהרון משיב למשה, כאשר משה כעס עליו, על כי הביא את העם לידי חטאה גדולה, כנאמר בשמות פרק ל"ב, פס' כ"ב – כ"ד: "ויאמרו עשה לנו אלוקים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש אשר העלנו ממצרים לא ידענו מה היה לו ואומר להם למי הזהב יתפרקו ויתנו לי ואשליכהו באש ויצא העגל

הזה". אהרון רומז למשה שגם משמים לא רצו לפגוע בעם ולכן יצא עגל, המסמל את המנהיג, כי המנהיג בסיום תיקון עולם התולדות הוא שור, כנאמר ליוסף המנהיג בצוואת משה: "בכור שורו הדר לו". וכן בנה שלמה המלך את הכיור (אגם הנחושת) הנישא על 12 פרים, המסמלים את 12 שבטי ישראל, ומסמלים גם את סיום תיקון עולם השור (כתר עולמות התולדות). מכאן, שהעגל מסמל את עולם הכתר שבכתר שבעולם תפארת (צוואר), העגלה מסמלת את המלכות של עולם הכתר שבתפארת, ועל כן כאשר אדם מישראל נרצח ואין יודעים מי רצח אותו, שוחטים עגלה, המסמלת אל עולמות הגבר היהודי בעולם הכתר שבעולם תפארת, לפני עלייתו לעולמות מלכות הבינה, שמשם נפלו אדם וחווה בחטא עץ הדעת. מכאן אנו רואים שאברהם אבינו יורש את עולמות עשייה בשלשה קווים על ידי הקרבת עז משולשת. ויורש את עולם תפארת בשלושה קווים, המסומלים על ידי איל משולש. ואת עולם מלכות שבעולם הכתר שבעולם תפארת על ידי עגלה משולשת.

התור מסמל את אברהם אבינו, שהוא המשיח בעולם זה. הגוזל מסמל את עם ישראל לפני ירידתו למצרים, ראה הושע פרק י"א פס' י"א: "יחרדו כציפור ממצרים (עולם עשייה) כיונה מארץ אשור (עולם תפארת). התור מסמל את זכר היונה בעולם תפארת. ולכן אנו רואים שאברהם אבינו יורש את עולמות עשייה ותפארת כאשר את עולמות עשייה יורשים ישמעאל ובניו, האחראי על שבטי מצרים משבט חם, שמקומם באיזור המין, והם גם אחראים על עולמות הנחש. בני קטורה יורשים את שאר שבטי חם ששורשי נשמתם בעולמות הרגליים והשוקיים, כנאמר בספר בראשית פרק ל"ז, ששם מסופר שאחיו של יוסף רוצים למכור אותו לישמעאלים, אך לפני כן מגיעים מדיינים ומוציאים את יוסף מהבור ומורידים אותו לישמעאלים המורידים אותו למצרים, שהיא אזור המין הנשי של אמא חוה. מכאן אנו רואים שלפני מכירת יוסף לישמעאלים לקחו המדיינים, האחראים על הרגליים של עולמות אמא חוה, ומכרו אותו לישמעאלים האחראים על עולמות המין של אמא חוה, ובפסוק ל"ו נאמר כי המדנים, שגם הם מבני קטורה, ואחראים על עולמות הרגליים של אמא חוה מוכרים אותו לפוטיפר, שר הצבא המצרי. את עולמות התפארת יורש אברהם אבינו על ידי בנו יצחק מאזור באר לחי ועד נהר הפרת כולל כל ארץ ישראל (באר לחי מסמלת את גבול מלכות ישמעאל השולט על בני מצרים וסודן שלשם צריכים לעבור הפלישתים (פלשתינאים) כי שם מקומם במחשבת הבריאה, כבן השישי במרכבת מצרים. ראה סדר הלידה של בני מצרים בבראשית פרק י').

עולם תפארת היא מקומו של יצחק אבינו ככהן, כנאמר ביחזקאל פרק מ"ה ובבראשית פרק י"ח, פרשת וירא.

בספר יחזקאל פרק מ"ה נאמר שהמנחה על האיל והפר יהיה איפה לכל אחד והשמן הין לאיפה, ועל כך תהו פרשנינו כי כתוב בתורה כי לאיל מביאים שני עשורונים של מנחה ולפר שלשה עשורונים ואילו ביחזקאל נאמר שהמנחה על קורבנות האיל והפר היא איפה. כפי שאמרתי, הכבש והעז מסמלים את עולם הנפש (עשייה), האיל עולם תפארת והפר עולם בינה ומעלה עד עולם השור, אך מנחתם על פי התורה בספר במדבר פרק כ"ח הוא לפי עולם עשייה, כלומר כבש עשירית האיפה, מסמל את עולם מלכות עשייה.

איל, מנחתו שני עשורונים מסמל את עולם תפארת שבעולם עשייה. הפר מנחתו שלשה עשורונים, מסמל את מלכות בינה ומעלה בעולם עשייה. כאשר אומר יחזקאל הנביא להביא איפה על האיל ואיפה לפר, מנחה זו משקפת את עולם תפארת שבתולדות, והאיפה לפר משקפת את עולם בינה ומעלה שבעולם התולדות, ועל כן קיבל אברהם אבינו בחיזיון בספר בראשית פרק י"ח, פרשת וירא, כנאמר: "וירא עליו ה' באלוני ממרא", ה' אינו נראה ליראיו אלא בחלום או בחיזיון, כנאמר בספר במדבר פרק י"ב פס' ו': "ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם, ה' במראה אליו אתוודע (חיזיון) בחלום אדבר בו" ובספר שמות פרק ל"ג פס' כ' אומר ה' למשה: "ויאמר לא תוכל לראות פני כי לא יראני האדם וחי", ועל כן כאשר נגלה ה' לאברהם אבינו הוא בחיזיון בצהרי היום ואברהם רואה שלשה אנשים ניצבים עליו כנגד שלשה קווים המסמלים את המגן דוד בעולם תפארת, כאשר קו ימין הם הנקודות חכמה, חסד ונצח. קו אמצע כנגד עולמות כתר, תפארת, יסוד ומלכות. קו שמאל כנגד עולמות בינה, גבורה והוד. אברהם רץ לשרה ומצווה עליה להכין שלשה סאים של עוגות כנגד אותם שלשה קווים, כאשר משקלם של שלוש הסאים הוא איפה של חיטה, כנאמר בספר יחזקאל פרק מ"ה. אחר כך רץ אברהם ושחט בן בקר, המסמל את עולמות הכתר שבעולמות התפארת, ומסמל את צד שמאל שבשלושת הקווים (בינה, גבורה והוד). אחר כך לוקח אברהם חמאה וחלב, המסמלים את עולמות החסד שבקו ימין שבשלושת הקווים (חכמה, חסד ונצח) "והוא עומד תחת העץ ויאכלו". העץ מסמל את הקו האמצעי, שהוא חיבור עולמות תפארת עם המלכות והכתר. הצבע הירוק של העץ מסמל את עולם תפארת. גם העץ עצמו מסמל את עולם תפארת שבעולמות אינסוף.

כאשר ביום הראשון לבריאה נבראה נשמת האדם בעולם האריות שהם עולמות החסד (כאשר עולמות התולדות והאינסוף מחוברים).

היום השני מסמל את עולם הנשר, שהם עולמות הגבורה שבעולמות אינסוף. היום השלישי מסמל את עולמות השור, ששם נבראו גם העצים והדשאים ומשם יצא האדם לעולמות התולדות, כנאמר בספר דברים פרק כ': "כי האדם עץ השדה". כשיצא האדם הראשון לעולם אצילות דרך עולם השור, שהם עולמות פתחי נידה של אמא שכינה עליונה, שערוותה הם העצים והיערות שבגן עדן, על כן אנו רואים שכאשר ישבו המלאכים לאכול תחת העץ, המסמל את עולם השור, שהוא המשכו של עץ החיים, הם חיברו את עולמות צד ימין וצד שמאל ועשו אותם לאחד, כאשר העץ מסמל את קו המאזניים המחבר את שניהם.

מאוחר יותר, נראה שכפי שנעשה בעולמות עליונים כך תעשה עקדת יצחק, כאשר אברהם מסמל את קו ימין, יצחק את קו שמאל, המזבח עם העצים את קו האמצע. יצחק, שהוא כהן גדול, ולכן אינו יכול לעזוב את הארץ, שכן הוא חייב להיות בעולמות התפארת והבינה ומעלה עד לעולם האריות שבעולמות אינסוף, כי ארץ ישראל מסמלת את עולמות התולדות של אמא שכינה עליונה ואמא שכינה כנסת ישראל, והוא ככהן גדול צריך להוציא את נשמות של אדם הראשון וחיה החוצה דרך בית המקדש. יצחק מסמל את ממלכת הכהנים שירדו מעולמות השור והאצילות לעולם תפארת דרך עולם בינה, ומכאן אנו רואים את ירידת נשמתו הגבוהה של יצחק, שנגלה בחיזיון לאברהם אבינו, נשמה שירדה מעולם השור והאצילות לעולם תפארת, המסומל על ידי בן בקר ובו הוקרבה מנחת הבן בקר 3 סאים של עוגות, המסמלים את משקלו איפה של חיטים בעולם תפארת, כנאמר ביחזקאל פרק מ"ה.

וכל העולים בגופם לעולם תפארת, יהיו כהנים, כולל שאר העמים לעתיד לבוא. כי גוף האדם הראשון, מכף רגל ועד ראש הוא כהן. שאר העמים כלולים בנשמות האדם הראשון, כפי שנאמר בישעיהו פרק ס"ו פס' כ"א: "וגם מהם אקח לכהנים ללוויים אמר ה'".

עולם בינה מסמל את יעקב אבינו, הנמצא בבית אל וכן במלכות בינה שהיא העיר חברון ובירושלים המסמלת את עולמות הרחם של עולם בינה, משם עלו נשמות מתוקנות לעולמות עליונים ומשם ירדו נשמות חדשות לתיקונים. כדי להבין פירוש זה, אנו רואים בבראשית פרק כ"ח כי יעקב יורד לחרן ועובר דרך בית אל (שם המקום נקרא לראשונה לוז), הלוז הוא עצם בעולמות איזור הצוואר, המציין את עולמות הכתר שבעולם הכתר שבעולם תפארת, וכן את מלכות עולם בינה. מקום זה מקביל לעולם הפה, המסמל את מלכות עולם בינה (עולם הפה = תורה שבעל פה). מבית אל עולה יעקב לבית אביו בחברון, המסמלת את מלכות עולם בינה, ושם הוא יושב יחד עם בניו, יוסף ובנימין ונשותיו החיות, כאשר שאר בניו נמצאים מתחת לעולמות אלה בעולמות השכם, כי משם נשלח יוסף. מכאן אנו למדים כי המנהיגים יעקב, יוסף ובנימין נמצאים בעולמות מלכות שבעולם בינה, שהם גבוהים יותר משאר בני יעקב.